

# Swiperiets konsekvenser

## En narrativ analyse af unges oplevelser med online dating



Bachelorprojekt - 6. semester 2023

**Vejleder:** Isabella Vagtholm Klausen

**Eksamensgruppe nummer:** 034

### **Gruppemedlemmer:**

Alberte Gardner Mogensen: 71149

Emma Loft Gjelstrup: 71234

Marie Dencker Di Stefano Toft: 71790

Rasmus Tornsø Jørgensen: 71153

Antal tegn: 141.245

## **Abstract**

The purpose of this paper is to examine what narratives young users of Tinder create about online dating and if these narratives are recognisable in theories about modern society and dating. The theory used in this paper is the theory by Hartmut Rosa about acceleration and alienation, the theory by Zygmunt Bauman about liquid love and finally the book “Modern Romance” by Aziz Ansari and Eric Klinenberg. Empirically this paper is based on two focus groups with young users of Tinder and other dating apps between 21-27 years old. The paper concludes that there seems to be both positive and negative aspects of modern dating. In the analysis of the empirical data, it is found that there were four narratives that dominated throughout both interviews. These are: Tinder as a counterpart to reality, relationships as not desirable, sex and non-committal relationships as better than committed relationships and lastly online dating as a platform primarily used for finding sexual relationships. It is found that many of the same tendencies as the theories describe are recognisable in the informants narratives. It is concluded that the difference is that the theories describe these tendencies as negative, while the informants narratives express a more positive understanding of the same tendencies.

# Indholdsfortegnelse

|  |           |
|--|-----------|
| <b>1. Problemfelt</b>                              | <b>4</b>  |
| 1.1. Problemformulering                            | 5         |
| <b>2. Undersøgellesdesign</b>                      | <b>6</b>  |
| <b>3. Litteraturreview</b>                         | <b>8</b>  |
| <b>4. Online datings historie</b>                  | <b>10</b> |
| <b>5. Den narrative tilgang</b>                    | <b>11</b> |
| <b>6. Filosofisk hermeneutik</b>                   | <b>13</b> |
| <b>7. Teori</b>                                    | <b>15</b> |
| 7.1. Hartmut Rosa: Fremmedgørelse og acceleration  | 15        |
| 7.2. Zygmunt Bauman: Flydende kærlighed            | 17        |
| 7.3. Aziz Ansari & Eric Klinenberg: Modern Romance | 18        |
| 7.4. Teoriernes bidrag og sammenspil               | 20        |
| <b>8. Metode</b>                                   | <b>21</b> |
| 8.1. Fokusgruppeinterview                          | 21        |
| 8.1.1. Udvælgelse af informanter                   | 21        |
| 8.1.2. Interviewguide                              | 23        |
| 8.1.3. Udførelse af interview                      | 24        |
| 8.2. Transskription og kodning                     | 26        |
| 8.3. Ethiske overvejelser                          | 27        |
| 8.4. Kvalitetsvurdering                            | 28        |
| <b>9. Analysestrategi</b>                          | <b>30</b> |
| <b>10. Analyse</b>                                 | <b>31</b> |
| 10.1. Skal vi lige spille noget Tinder?            | 31        |
| 10.2. De uendelige valgmuligheder                  | 36        |
| 10.3. Effektivisering af datinglivet               | 40        |
| 10.4. Forholdets fangenskab                        | 45        |
| 10.5. Var du så desperat eller hvad?               | 51        |
| <b>11. Diskussion</b>                              | <b>55</b> |
| 11.1. Ej shit, sidder vi og taler for Tinder her?  | 55        |
| 11.1.1. Gruppedynamikkens betydning                | 56        |
| 11.2. Teoriernes forklaringskraft                  | 59        |
| <b>12. Konklusion</b>                              | <b>61</b> |
| <b>13. Litteraturliste</b>                         | <b>64</b> |

# 1. Problemfelt

Risiko, flygtighed, refleksivitet, usikkerhed, globalisering, individualisering, fremmedgørelse og acceleration er begreber, som er blevet anset som betydningsfulde for moderne samfund og den måde mennesker lever på i moderniteten (Giddens 1994; Bauman 2003; Beck 2002; Rosa 2014;). Derfor er det naturligt, at disse karakteristika også kan forstås som betydningsfulde for den måde moderne kærligheds- og datingliv udfolder sig på. Det kan bl.a. ses hos Anthony Giddens og Zygmunt Bauman, som har omtalt moderne kærlighed og dating med de samme begreber, som de anser moderniteten for at være præget af.

Tal fra 2023 viser, at der er sket en udvikling i antallet af enlige husstande. I hele 1.123.807 husstande bor der kun én person, hvilket er en stigning på næsten 100.000 på blot de sidste fem år (Danmarks Statistik 2023). Disse tal dækker ikke nødvendigvis alene over antallet af singler i Danmark, men de antyder alligevel en samfundsudvikling. Tallene kan både indikere, at der er flere singler, og at flere i parforhold bor hver for sig. På trods af den umiddelbare tendens til, at mange ikke lever i parforhold viser en undersøgelse, at 77 pct. af mænd og 63 pct. af kvinder, der ikke er i et forhold, rent faktisk ville ønske, at de havde en fast partner eller kæreste (Frisch et al. 2019: 11). Derudover viser flere undersøgelser, at der er flere fordele ved at leve i et parforhold (Gerdtham & Johannesson 1997: 14; Pedersen 2019). Vi ser det som en interessant udvikling, da det er paradoksalt, at der trods klare fordele og et ønske om at leve i parforhold, alligevel er færre, der bor med en partner.

Denne udvikling ses på trods af fremkomsten af online dating og dating apps, som umiddelbart burde gøre det lettere at finde en partner, da det bugner med muligheder på platformene. I 2020 estimerede Danmarks Statistik, at 600.000 danskere var brugere af dating apps og -hjemmesider. Brugerne består af alle aldersgrupper fra 16-89 år (Danmarks Statistik 2020). Tinder er én blandt mange dating apps og platforme, der i de senere år har gjort datingverdenen langt mere tilgængelig. Ifølge tal fra Tinder opstår der hver dag verden over 26 millioner matches på appen. Dette resulterer dog kun i 1,5 millioner dates om ugen, hvilket må siges at være et væsentligt lavere tal. Hvis disse tal er rigtige, vil det sige, at der pr. 121 matches, kun vil være én date (Jepsen 2019: 65). Moira Weigel, der er postdoc på Harvard University, påpeger, at dating apps er blevet en substitut for at gå ud, hvilket betyder, at der ikke er mange, der mødes fysisk gennem online dating (Richter 2019), hvilket taler ind i de tal, som Tinder har offentliggjort. Hvis det er rigtigt, at de fleste slet ikke mødes,

hvad er det så, man får ud af at bruge dating apps, som eksempelvis Tinder? Er det overhovedet et forhold, folk søger?

Vores interesse for at undersøge online dating er udsprunget af både egne erfaringer og eksisterende opfattelser om online dating i vores omgangskreds. Herfra har vi bl.a. fået en forståelse af, at man behandler hinanden dårligere når det foregår gennem en skærm, og at det kan være svært at finde en partner. Vi kom altså fra et udgangspunkt, hvor vi umiddelbart var kritiske overfor den udvikling, som online dating har medført i datingkulturen. Samtidig er velkendte samfundsteorier ligeledes kritiske overfor udviklingen i måden, man indgår i relationer og parforhold i moderniteten. Vi ønsker derfor at se på, hvorvidt denne kritiske vinkel er dækkende for, hvordan online dating opleves af unge brugere. Kan det nu også passe at online dating er så dårligt, som både vores umiddelbare opfattelse samt de teoretiske forståelser af emnet antyder, når dating apps som eksempelvis Tinder ser ud til at være så populære?

## **1.1. Problemformulering**

Med det ovenstående som baggrundsviden og med vores undren og interesse som motivation for undersøgelsen, er vi kommet frem til nedenstående problemformulering:

*Hvilke narrativer skaber unge brugere af Tinder om online dating, og kan disse siges at afspejle udvalgte modernitetsteoriens forståelse af det moderne samfund og dating?*

## 2. Undersøgelsesdesign

Vi vil her opridse de projektmæssige valg, vi har foretaget for at besvare vores problemformulering, samt beskrive hvordan undersøgelsen er blevet udført.

Formålet med projektet er at bidrage med en undersøgelse af unges narrativer om online dating samt sætte disse op imod udvalgte modernitetsteorier, for at se på om informanternes narrativer kan siges at afspejle forståelser fra disse teorier. Vi benytter Hartmut Rosas teori om acceleration og fremmedgørelse, Zygmunt Baumans teori om flydende kærlighed og Aziz Ansari og Eric Klinenbergs teoretiske pointer fra bogen "Modern Romance". Samtidig har de udvalgte teorier samlet set et kritisk blik på de tendenser, der ses i moderniteten, og vi er interesserede i at undersøge, om denne kritiske opfattelse vil være at finde i informanternes narrativer. Således er vores erkendelsesinteresse ikke baseret på et ønske om at give svar på, hvorfor unge har de narrativer, som de har. Tværtimod er undersøgelsens sigte at forstå, hvad informanternes narrativer fortæller om deres oplevelse af den moderne datingkultur.

Eftersom vores formål er at få indsigt i unges narrativer, er det oplagt at vores empiriske undersøgelse er kvalitativt udarbejdet. Vores empiri består derfor af to fokusgruppeinterviews med unge brugere af online dating. I modsætning til andet forskning på feltet, der er baseret på kvantitativ forskning og enkeltinterviews, giver fokusgruppen indblik i, hvordan informanterne sammen forhandler sig frem til fælles narrativer og taler ind i eksisterende makronarrativer.

Projektet er blevet til ud fra en abduktiv tilgang, hvor vi bringer både teoridrevne, induktive og narrative elementer i spil. I abduktive undersøgelser er det en vigtig del af processen, at man har et bredt teoretisk kendskab, som man kan sætte empirien op imod. Dette både for at forstå empirien, og samtidig for at kunne få øje på, hvad der eventuelt mangler i teoridannelsen, og hvordan den dermed kan udvikles (Timmermans & Tavory 2012: 169, 173). Derfor benytter vi os af flere teorier, idet vi ikke mener en enkelt teori er i stand til at forklare den kompleksitet, der er i samspillet mellem empiri og teori. Samtidig har teorierne både guidet os i vores fokusgruppeinterviews samt i vores fortolkningsarbejde. Til vores analytiske arbejde, har vi udvalgt nogle teorier med det formål at skabe en dialog mellem empiri og teori. Rosas teori fungerer som rammeteori, da den udgør baggrunden for vores opfattelse af det samfund, som de unges datingkultur finder sted i. Med baggrund i begreber

fra Rosa og Baumans teori, ønsker vi at undersøge, hvorvidt de unges narrativer kan siges at tale ind i tendenser såsom uforpligtende relationer og øget hastighed. Ansari og Klinenbergs teori tilføjer et direkte perspektiv på online dating og paradokset i, at flere valgmuligheder gør det sværere at træffe valg. Vores videnskabsteoretiske udgangspunkt er den filosofiske hermeneutik, og dermed har de nævnte teorier været en del af vores forforståelser. Dette kommer også til udtryk i vores abduktive tilgang, hvor vi søger en horisontsammensmeltning mellem teori og empiri.

### 3. Litteraturreview

Kærlighed og dating er noget, som de fleste stifter bekendtskab med på den eller den anden måde i deres liv. Derfor er det heller ikke overraskende, at det også er emner, som mange har beskæftiget sig med inden for forskningen. Vi vil i dette afsnit give en introduktion til udvalgte dele af det store forskningsområde samt præcisere, hvor i forskningen vi placerer os og giver vores bidrag.

I vores litteratursøgning har vi søgt efter diverse ord og begreber, som indfanger det felt, vi ønskede at læse mere om. Søgeordene har eksempelvis været kærlighed, online dating og Tinder, og vi har søgt efter både dansk og international forskning. De studier vi har valgt at fremhæve er fundet fra søgninger på Det Kongelige Bibliotek og Google Scholar, samt i den litteratur som den læste forskning har refereret til i deres studier.

Generelt må det siges, at der er lavet en del forskning om online dating. Blandt andet har den norske forsker Helene Vestre Alcott skrevet en masterafhandling fra 2021, om samtidens online dating kultur med en teoretisk baggrund baseret på Bauman og Giddens teorier om flydende kærlighed og sex i det senmoderne samfund (Alcott 2021). Lignende forskning kan findes hos Rasmus Rask Jepsen, der i 2019 skrev en forskningsartikel om det selvsamme emne (Jepsen 2019). Fælles for de to er, at de begge benytter samfundsteorier til at forklare datingens udvikling i det senmoderne samfund. Mens Jepsen hovedsageligt baserer sin analyse på en teoretisk diskussion ud fra diverse teorier, benytter Alcott egen empiri i form af kvalitative forskningsinterviews, hvor hun interviewer unge Tinder-brugere i alderen 21-28 år. De peger begge på, at online dating, specifikt Tinder, er et fænomen skabt på baggrund af større samfundsmæssige ændringer. Der er dog forskelle i de to forskningsartiklers konklusioner. Jepsen anser Tinder som et symptom på det senmoderne samfunds udvikling, som har forplantet sig hos mennesket og dets tilgang til dating. Han påpeger, hvordan disse symptomer viser sig ved at benytte begreber fra psykoanalysen i et forsøg på at indfange det datende menneskes nye ontologi. Alcott derimod konkluderer, at Tinder ikke har ændret måden mennesket tænker om kærlighed, men at det snarere er tendenser fra det senmoderne samfund, der overføres til platforme som Tinder og som dermed afspejler samfundets udvikling.



En stor del af forskningen på feltet udgøres af kvantitative studier. Dette indbefatter blandt andet undersøgelser af Sindy R. Sumter et al. (2017), Jessica L. James (2015), Ginette C. Blackhart et al. (2014) og Eilin K. Erevik et al. (2020). Fælles for disse forskningsartikler er, at de alle benytter sig af surveys til indhentning af empiri. Disse forskere er især interesseret i at finde grunde til, hvordan og hvorfor folk benytter sig af online dating. Sumter et.al og James finder begge frem til kategorier, der beskriver motivationen bag brugen af Tinder. Blandt disse er kærlighed, spænding, bekræftelse og sex. Blackhart et al. undersøger gennem personlighedstests og spørgeskemaer, hvilke personlighedstræk der kan forudsige brugen af online dating. Overfølsomhed over for afvisning konkluderes som den eneste variabel, der kan forudsige tilbøjelighed til at bruge online dating. Også Erevik et al. ser på personlighed, sammen med andre variable, for at undersøge, hvorvidt brugere af Tinder har større sandsynlighed for at have dannet et romantisk forhold efter et år end ikke-brugere - hvilket det viste sig at de har.

Der har vist sig nogle fællestræk i den fremhævede forskning. I de kvantitative studier søges især forklaringer på, hvorfor folk bruger Tinder ved at kontrollere for diverse variable og opstille kategorier for de forklaringer, man finder. Interessen ligger altså i, hvad der karakteriserer brugerne af online dating. Her tages ikke stilling til, om online dating som fænomen skal anses som hverken positivt eller negativt. I de kvalitative studier er interessen derimod at se på, hvad der karakteriserer samfundet. Her tages resultater og empiri til et fortolkningsniveau, hvor teori og tanker om samfundet søges som forklaring på online datingens udvikling. I modsætning til de kvantitative studier antydes det her, at studierne er udsprunget fra et vis kritisk synspunkt. Kendskabet til de kvantitative studier giver, i samspil med de kvalitative studier, en bredere og mere fuldendt forståelse for det felt, som vi befinder os indenfor.

Metodemæssigt og analytisk er vi især inspireret af de først gennemgåede studier, der benytter kvalitative interviews som empiri, og som sætter disse i et større perspektiv ved at se på samfundsmæssige tendenser og sociologiske begreber om dette.

Vores undersøgelse bidrager yderligere til den kvalitative del af den eksisterende forskning, hvor vi fremhæver brugerens egne fortællinger om online dating i samspil med forståelser fra sociologiske teorier.

## 4. Online datings historie

Online dating er et nyere fænomen, der ikke overraskende er opstået i takt med digitaliseringens udbredelse. Verdens første online datingside blev lanceret i 1995 under navnet Match.com (Stylight 2019). Sidenhen har den online dating-verden udviklet sig meget, og det estimeres, at der i dag er mere end 8.000 online dating platforme i verden (Galo 2022). I 1998 kom Danmarks første dating-side, Dating.dk. På de fleste datingsider opretter man en profil med et billede og nogle informationer om sig selv, hvorefter man kan indlede jagten på andre profiler, som man synes matcher det man søger. Med tiden har online dating udviklet sig ved, at der findes sider, der henvender sig til bestemte brugere (Mehlsen 2011).

Online dating er blevet yderst udbredt, og studier har vist, at op mod en tredjedel af alle nye forhold starter online, samt at internettet er et af de mest sandsynlige steder at møde en partner. Kun det at mødes gennem venner er mere sandsynligt (Toma 2015).

Sammen med udviklingen af smartphonen er det især blevet populært at benytte sig af dating-apps, og på den måde har man nu hele tiden bogstavelig talt sit datingliv lige ved hånden. Det var app'en Grindr, målrettet homoseksuelle, der i 2009 blev den første dating-app på markedet (Mehlsen 2011).

Tinder blev lanceret i 2012 (Tinder A s.d.) og er sidenhen blevet verdens mest populære dating-app med over 75 millioner månedlige brugere (World Population Review 2023). I vores undersøgelse omtales Tinder ofte, da det er den app, informanterne har en fælles referenceramme til. Tinder var den første dating-app, der introducerede "swipe"-funktionen<sup>1</sup>, hvor man swiper mod højre, hvis man er interesseret, og mod venstre, hvis man ikke er (Ibid.). Kun hvis to profiler begge swiper mod højre, får man et match og kan altså se, hvad den anden profil synes om dig. Når man har fået et match, har man mulighed for at begynde en samtale i en privat chat. Der er ikke tal på, hvor mange danskere der har en profil på Tinder, men som nævnt tidligere estimeres det af Danmarks Statistik, at 600.000 danskere benytter sig af online datingsider. 350.000 af disse er mænd, hvilket vil sige, at der i Danmark er 100.000 flere mandlige end kvindelige brugere (Danmarks Statistik 2020).

---

<sup>1</sup> Med denne funktion swiper eller "trækker" man med fingeren mod enten højre eller venstre, når man har vurderet om profilen, der dukker op på ens skærm, er noget for en.

## 5. Den narrative tilgang

I dette afsnit gennemgås, hvad den narrative tilgang indebærer. Der findes mange versioner af narrative tilgange, og vi fremhæver derfor i dette afsnit kun de narrative elementer, som vi har valgt at inddrage i vores undersøgelse.

Narrativ forskning dækker over forskellige tilgange og metoder, der tager udgangspunkt i fortællinger fra individer eller grupper, og som ofte kombineres. Her ligger hovedvægten i undersøgelseerne på, hvad der fortælles, og hvordan der fortælles. Via fortællinger skabes der retrospektiv mening, det vil sige at man kigger bagud på oplevede erfaringer, som man forsøger at skabe en mening eller en sammenhængende forklarende logik ud fra, der kombinerer både fortid, nutid og fremtid. Dette er vigtigt for fortolkning og forståelse af den sociale verden og individernes subjektive oplevelser. Ud over det retrospektive kan de fremtidige overvejelser vise sig ved eksempelvis fortællinger om ønsker, drømme, frygt og forventninger, mens nutidige erfaringer altid vil sættes i relation til fortiden og forventninger til fremtiden. Narrativer udformer sig forskelligt afhængigt af den konkrete kontekst, som de fortælles i, tidspunktet, og hvem der fortælles til. Kontekstuelle faktorer vægtes typisk i narrative tilgange (Thomsen et al. 2016: 13-14).

I nogle narrative tilgange er man optaget af kulturens betydning for skabelsen af narrativer. Her mener man, at individer er præget af en masse narrativer, der er indlejret i kulturen eksempelvis fra bøger, film, myter, eventyr, medier osv. Disse overordnede og "fælles" narrativer kan være forankret i individers livsfortællinger og dermed de narrativer, de genskaber i deres egne fortællinger. Samtidig kan narrative analyser vise, at individers narrativer kan være præget af tidsperioden, de fortælles i. De kan altså være kulturelt og tidstypisk frembragte, hvilket betyder, at individers narrativer kan ses som udtryk for allerede eksisterende narrativer i samfundet (Thomsen et al. 2016: 15-17). Når individer trækker på kendte narrativer, kan det kaldes for metanarrativer (Warming 2019: 118); det kan eksempelvis være fortællingen om den eneste ene.

I arbejdet med den narrative tilgang, kan man se på forbindelser mellem fortællinger på mikroniveau med overordnede samfundsforhold på makroniveau. Makronarrativer forstås i dette projekt ofte som overordnede kulturelle og tidstypiske fortællinger, mens mikronarrativer forstås som mindre og mere personlige fortællinger fra individer. Her er vi interesserede i at se på, hvordan mikronarrativer i nogle tilfælde kan siges at fortælle om

individernes oplevelser og samtidig sige noget om de store samfundsmæssige narrativer (Thomsen et al. 2016: 21-22).

Ud over at have fokus på mikro-, makro- og metanarrativer, er det altså især elementer fra den tilgang, der har fokus på kultur som vi lægger os indenfor. Vi er nemlig især interesseret i at se på, om vores informanter kan siges at være præget af den tid, de lever i, og de samfundsdiagnoser, som diverse teoretikere har stillet, eller om de adskiller sig fra disse. Den narrative tilgang, som vi har valgt at benytte os af i dette projekt, bidrager med muligheden for at forstå netop de emner og fortællinger, som vores informanter finder relevante at fremhæve, når de taler om online dating. Det vil løbende blive uddybet, hvordan vi har inkorporeret den narrative tilgang i vores undersøgelse.

Både ordet fortælling og narrativ bliver brugt i løbet af projektet. Når vi bruger ordet "fortælling", er det de konkrete ting, der bliver sagt af informanterne. Når vi bruger ordet "narrativer", er det, når vi analyserer de synspunkter og forståelser, som vi mener fremgår af fortællingerne. På den måde bruges narrativ som et mere teoretisk begreb.

## 6. Filosofisk hermeneutik

Vi vil her redegøre for vores videnskabsteoretiske position, samt hvad den har af betydning for projektets udformning.

Vi lægger os indenfor den filosofiske hermeneutik, hvilket er en retning i hermeneutikken, der er udviklet af Martin Heidegger og Hans-Georg Gadamer. Al hermeneutik handler grundlæggende om fortolkning (Juul 2012: 107), og i den filosofiske hermeneutik står fortolkeren ikke udenfor den verden, der fortolkes, men er tværtimod en del af den. Derfor søger man heller ikke at sætte sine forforståelser i parentes, men ser dem som udgangspunkt for erkendelse og erfaring. Gadamer taler om, at fordomme er essentielle for en forsker, og at disse er produktive for erkendelse, samt årsagen til at man er i stand til at stille relevante spørgsmål. Dermed udgør ens fordomme den forståelseshorisont som forskningen bygger på, hvilket samtidig betyder, at der ikke er et mål om at finde frem til den endelige sandhed om virkeligheden (Juul 2012: 121-22). Da ordet fordom ofte forbindes med noget negativt (Juul 2012: 123), vælger vi i stedet at bruge ordet forforståelser.

I dette projekt sætter vi vores forforståelser i spil, og anser dem som vores fundament for fortolkning. Vi har været præget af flere forforståelser, heriblandt opfattelsen af at online dating kan have en negativ påvirkning på datingkultur, og dem der indgår i den. Derudover er de udvalgte teorier naturligvis blevet en del af vores forforståelser, som vi derfor benytter til at fortolke på vores empiri.

Vores epistemologiske udgangspunkt er dermed, at forforståelser og fortolkning er indgangen til erkendelse. Samtidig er vi af den overbevisning, at undersøgelsen er et resultat af netop *vores* forståelseshorisont i samspil med lige netop vores forskningsobjekter. Derfor kan resultaterne ikke ses som et udtryk for den endelige sandhed, men blot et bud på den.

Ontologisk er filosofiske hermeneutikere interesseret i menneskets væren i verden, og en vigtig pointe er her, at mennesket er indlejret i tidslige og rumlige sammenhænge, som det ikke kan frigøre sig fra (Juul 2012: 121). De tidslige og rumlige faktorer, som vi mener, at vores informanter er eller kan være præget af, forsøger vi i dette projekt at blottlægge, blandt andet ved at se på, hvorvidt informanternes narrativer om online dating kan siges at være præget af samfundsmæssige tendenser, som vores teorier beskriver.

Horisontsammensmeltning er et vigtigt begreb indenfor filosofisk hermeneutik. Ikke alle forforståelser er nødvendigvis bevaringsværdige, og derfor skal de testes i mødet med nye erfaringer. Dette kaldes for applikation, hvor forforståelserne bringes i spil og testes mod erfaringer fra den sociale virkelighed. Målet er at indgå i ægte "samtaler" med det, man ønsker at forstå. Det er i denne proces at horisonter smeltes sammen og kan åbne op for nye erkendelser. Begrebet henviser ikke til, at forskerens og forskningsobjektets horisonter nødvendigvis bliver til én, men at de udvides og revideres i samspil med hinanden (Juul 2012: 124-126).

Interessen i at opnå horisontsammensmeltning har haft indflydelse på både vores metode og teorivalg. Fokusgruppen som metode har nemlig åbnet op for, at horisonter kunne udvides og forandres, både blandt de forskellige informanter og med os som studerende forskere. Teoriernes rolle i vores fortolkningsarbejde betyder også, at vi har kunne bruge elementer fra disse til at skabe nye forståelser. Gennem applikation har vi opnået horisontsammensmeltning med både vores, informanternes og teoriernes horisonter, hvilket har åbnet for et nyt niveau af fortolkning og erkendelse.

## 7. Teori

I dette kapitel vil vi redegøre for Hartmut Rosas teori om acceleration og fremmedgørelse, Baumans teoretiske begreber om moderne kærlighed og Aziz Ansaris og Eric Klingenberges teori fra deres bog "Modern Romance".

### 7.1. Hartmut Rosa: Fremmedgørelse og acceleration

Sociologen Hartmut Rosa skrev i 2013 "Fremmedgørelse og acceleration", som er en kritisk analyse af de accelerationsprocesser som han mener, præger det moderne liv og samfund, og han anser acceleration som det vigtigste karakteristika for moderniteten (Rosa 2003: 3-4). Rosa leverer en analyse af, hvorfor flere føler sig fremmedgjorte i en accelereret verden (Rosa 2014: 7). Han inddeler fænomener inden for acceleration i tre analytiske og empiriske kategorier; teknologisk acceleration, acceleration af social forandring og acceleration af livets tempo (Ibid.: 20).

Den teknologiske acceleration omhandler en tempoforøgelse af forholdet mellem tid og rum. Det betyder, at der er opstået nye former for eksempelvis kommunikationsprocesser, der har det formål at effektivisere (Ibid.: 21). Det har ført til at tiden i dag bliver opfattet som noget, der destruerer rummet. Kommunikationsprocesserne har muliggjort online kontakt, endda med flere mennesker samtidig og med mennesker på den anden side af jorden (Ibid.: 16-17).

Når Rosa taler om acceleration af social forandring, refererer han blandt andet til, at samfundet ændrer sig konstant, og at livet på mange parametre er blevet ustabil; man flytter mere, skifter ofte job og har flere partnere gennem sit liv. Alt dette påvirker individet, som hele tiden skal være klar til at tilpasse sig herefter (Ibid.: 24).

Acceleration af livets tempo er defineret ved: "*en forøgelse af antallet af handlinger eller erfaringer per tidsenhed*" (Rosa 2014: 26). Dette fører til, at mennesker kan føle tidsnød, fordi de skal nå flere ting på mindre tid. Derudover kan dette måles ved, at mennesker har en tendens til at erfare og handle mere inden for et givet tidsrum ved at have færre pauser og i højere grad multitasking (Ibid.: 27-28).

Rosa mener, at de forskellige typer af acceleration alle fører til fremmedgørelse. Rosa henter begrebet om fremmedgørelse fra Karl Marx (Ibid.: 13), og videreudvikler på hans forståelse af begrebet. Karl Marx refererer i sin analyse til arbejdets fremmedgørelse i det moderne kapitalistiske industrisamfund (Månson 2013: 41). Rosa tager i sin fortolkning af begrebet udgangspunkt i nogle af de samme aspekter som Marx, herunder fremmedgørelse for sine handlinger, sig selv og for andre. Dog videreudvikler Rosa begrebet til ikke udelukkende at omhandle det kapitalistiske økonomiske domæne, men tilføjer i stedet et rumligt og tidsligt perspektiv (Rosa 2014: 95-96). Rosa anser social fremmedgørelse som den største hindring for realiseringen af forestillingen om 'det gode liv' i det senmoderne samfund (Ibid.: 13). Rosa skelner mellem flere forskellige former for social fremmedgørelse, hvoraf vi har valgt at redegøre for tre, som vi har fundet relevant for vores undersøgelse.

Mennesker kan opleve fremmedgørelse over for andre, da de kan opleve en social overmætning, fordi de dagligt møder så mange mennesker, hvilket gør det sværere at relatere til hinanden. Af samme årsag har man ikke tiden til at lære alle folk man møder at kende, hvilket fører til, at det ofte bliver korte og overfladiske relationer (Ibid.: 109).

Hartmut Rosa lægger samtidig stærk vægt på, at der også er farer for en 'selv-fremmedgørelse', der opstår på baggrund af fremmedgørelsen overfor andre. Individet oplever, at der er for mange forskellige historier, de kan skabe for at bestemme deres identitet, hvilket på sigt kan resultere i en udmattelse af selvet. Samtidig kan der opleves tab af sans for, hvem man er, og hvad der betyder noget for en, hvilket vil resultere i en forvrængning af den relation, man har til sig selv (Ibid.: 111).

Derudover kan mennesker opleve en fremmedgørelse over for egne handlinger. Dette forekommer af en oplevelse af ikke at have tid til de ting, man gerne vil, men paradoksalt nok samtidig vælge at gøre ting, som man egentlig ikke vil. Det er overspringshandling, som man ikke burde lave, der er med til at fremmedgøre mennesker. Hartmut Rosa skriver: "*Det er som at zappe gennem 100 tv-kanaler, selvom man har lyst til at slukke*" (Rosa 2014: 9). Samtidig bliver to-do-listen hele tiden længere og tiden kortere. Alt dette skyldes, at vi lever i en verden struktureret af hastighed, hvor det er nemmere at søge kortsigtet nydelse i stedet for de langsigtede nydelser. Denne fremmedgørelse bunder derfor i, at vi ikke har tid til at sætte os ind i de ting, vi har med at gøre (Ibid.: 100-104).



## 7.2. Zygmunt Bauman: Flydende kærlighed

Sociologen Zygmunt Bauman beskrev i starten af 00'erne for første gang det moderne samfund som værende flydende. Ifølge Bauman er den flydende modernitet præget af konstant forandring. Intet varer ved og samfundet er i større grad præget af fokus på individualitet, konstante valg og et altopslugende "nu", der erstatter jagten efter det langsigtede (Jacobsen 2013: 483). I bogen "Flydende kærlighed" (2003) beskrives, hvordan kærlighed, seksualitet og parforhold er præget af de samme karakteristika som det omgivende samfund, og han ser kærlighed som flygtig og kynisk.

Bauman beskriver vores samfund som "hastigheds- og accelerationsfikseret". Det betyder, at vi i vores kultur afskyr udsættelser og i stedet fremmer øjeblikkelig tilfredsstillelse uden at have tid til langvarig omsorg til at opelske relationer. Dette betyder også, at partnerskabet er beregnet til øjeblikkelig brug, men med let mulighed for at skaffe sig af med det, når det ikke længere er tilfredsstillende. At afslutte forhold gøres med en lethed og en fart, men farten det sker med går fra at være spændende til at være en anstrengende rutine (Bauman 2003: 25-27, 13).

Ifølge Bauman er der i den flydende modernitet stort fokus på individualisering, hvilket betyder, at nære forhold er fyldt med ambivalens. Han kalder det ligefrem den flydende modernitets mest ambivalente byrde, der både indeholder "sammenhængens glæder og indespærringens rædsler". For mens man brænder efter at indlede forhold, følger en frygt for de byrder og lidelser det kan medføre og som man ikke føler sig i stand til at klare. Derfor er man på vagt over for forpligtelse og at være bundet for alvor. Man er på jagt efter at knytte forbindelser til andre, der dog skal knyttes så løst, at de når som helst kan ophæves med god samvittighed. Denne skrøbelighed afføder en usikkerhed og risici forbundet med kærlighed og forhold (Ibid.: 7-8, 11, 29).

Bauman nævner tre typer af forhold, der er udbredte i den flydende modernitet; computer dating, "top pocket relationships" og UP'ere.

I relation til computer dating taler Bauman om såkaldte "virtuelle forhold", der står i modsætning til de gammeldags "reelle forhold". Disse ser han som skræddersyet til den flydende modernitet. De virtuelle forhold er lette at bevæge sig ind og ud af, og man tror på at

romantiske chancer vil komme og gå i et stadig hurtigere tempo uden ende (Ibid.: 12).

Både UP'ere og top pocket relationships, som vi vælger at kalde lommeforhold, er typer af forhold, som Bauman mener bliver lovprist som den "rigtige" måde at have forhold på. UP står for uforpligtende partnerskaber. Her dyrkes tosomheden kun på deltid. Der deles *kun* tid og rum med ens partner, når man har lyst til det. Det fleksible samværs mønster betyder, at man nyder samværet med en anden samtidig med, at man ikke giver afkald på sin uafhængighed.

Lommeforhold er forhold, man kan tage frem, når man skal bruge dem, og ellers have dem liggende i lommen. Et vellykket lommeforhold er ifølge ham sødmefyldt og kortvarigt. Forholdet er præget af magelighed og nydelsen ligger i mobiliteten; så snart der er noget du ikke kan lide, skal du videre, et eksempel på "brug og smid væk" princippet. Derfor skal følelsesmæssige "understrømme" også undgås. Fælles for de to typer forhold, og den mentalitet der fremelskes i moderniteten, er, at langsigtet engagement udgør en fare, der kan betyde, at man afskærer sig fra andre romantiske muligheder, der potentielt er mere tilfredsstillende. Derfor er man forsigtig med forpligtelser og forsøger at holde alle døre åbne (Ibid.: 10, 35-36, 51-52).

*"Lades man i stikken kvalitativt er man tilbøjelig til at kompensere kvantitativt"* (Bauman 2003: 13). Citatet her er sigende for den generelle indstilling, som Bauman oplever, at man har til dating og kærlighed. Det kan være svært at finde én enkelt person, der er tilfredsstillende nok, og derfor søger man tilfredsstillelsen hos et større antal af intime relationer.

### **7.3. Aziz Ansari & Eric Klinenberg: Modern Romance**

I 2015 udgav den amerikanske komiker Aziz Ansari i samarbejde med sociologen Eric Klinenberg bogen "Modern Romance", hvor de to gennem utallige livsverden-, ekspertinterviews, fokusgrupper, online undersøgelser og kvantitativt data undersøger moderne kærlighed i en digital tidsalder. Flere forskere, herunder sociologer og antropologer, har været med til at designe undersøgelserne og analysere den indsamlede data (Ansari & Klinenberg 2015: 7-8). Vi vil i dette afsnit redegøre for nogle af de pointer, der fremsættes i bogen, og som vil udgøre en del af vores teoretiske grundlag.

Ansari og Klinenberg argumenterer for, at vi i dag er en del af en generation, der ikke nøjes med noget, der er "godt nok", vi leder efter det perfekte, vores "soulmate". De skriver om, at den tid vi befinder os i giver os så mange muligheder, at der ikke kunne være et bedre tidspunkt at lede efter sin "soulmate", men der medfølger en bagside af medaljen. Med afsæt i en bog af Barry Schwartz diskuterer Ansari og Klinenberg nemlig "the paradox of choice". De skriver om, hvordan vi, i vores søgen efter det perfekte, kommer til at sammenligne vores potentielle partnere. Ikke med andre potentielle partnere, men snarere en idealiseret person, som vi har opfundet i vores fantasi. Den tilsyneladende uendelighed af muligheder, som eksempelvis online dating, giver os en illusion af, at denne person findes, og at vi derfor ikke skal nøjes. Der opstår en følelse af, at det kan være svært at forpligte sig til et forhold, fordi der konstant viser sig flere potentielle muligheder. Overflod af muligheder leder til ubeslutsomhed, og det er netop dét, der er sket med datingverdenen (Ansari & Klinenberg 2015: 126-132). Dog påpeger Ansari og Klinenberg, at undersøgelsen samtidig viste, at færre dating-muligheder heller ikke gjorde valgene nemmere, og at mange af de samme problemer gik igen hos både dem, der havde mange muligheder, og dem der havde få (Ansari & Klinenberg 2015: 134-136).

Ansari og Klinenberg ser både fordele og ulemper ved online dating. Blandt fordelene skriver de om de millioner af mennesker, der har fundet kærligheden blot med nogle få klik, og om hvor mange af dem, der aldrig havde mødt hinanden, hvis det ikke havde været for online dating. Dog konkluderes det, på baggrund af nogle af undersøgelsens resultater, at online dating har skabt dets egne sæt af problemer. Blandt resultaterne var, at kvinder modtager så meget opmærksomhed på online dating, at det bliver uoverskueligt for dem og umuligt at have tid til at svare alle. Den samme problematik betød frustration hos mændene, der slet ikke kunne sammenligne deres mængde af opmærksomhed med den, kvinder får. Også dette ser Ansari og Klinenberg fra flere perspektiver, for selvom det tilsyneladende er sværere at få kontakt til folk online som mand, kan det online aspekt samtidig betyde, at mænd, der måske aldrig ville have romantisk held på eksempelvis en bar, kan have massere af muligheder online (Ansari & Klinenberg 2015: 88-89). Det viser sig yderligere, at udmattelse lader til at være en stor del af online dating for både mænd og kvinder. Online dating bliver næsten til et job, der kræver så meget tid og energi, at det går fra at være sjovt og spændende til at være en kilde til stress (Ansari & Klinenberg 2015: 91-94).

Det konkluderes også, at der er en tendens til, at glemme, at det er rigtige mennesker, man

taler med, hvilket kan gøre, at man skriver ting, som man aldrig kunne finde på at sige til nogen i virkeligheden (Ansari & Klinenberg 2015: 240-241).

## **7.4. Teoriernes bidrag og sammenspil**

Vi vil i følgende afsnit argumentere for, hvad teorierne hver især bidrager med, samt hvordan de fungerer i samspil med hinanden.

Rosas teori bidrager til en forståelse af både individ- og samfundsniveau, da vi benytter den til at forstå, hvordan det accelererede samfund, vi lever i, også påvirker vores relationer, dating og forhold. Rosa placerer sig indenfor den videnskabsteoretiske retning, kritisk teori (Rosa 2014: 8). Med Rosa som rammeteori har et normativt og kritisk sigte derfor haft indflydelse på vores forforståelser og blik for materialet. For ikke at påtage os det samme kritiske syn, er vi opmærksomme på også at udfordre denne normativitet på grund af vores videnskabsteoretiske udgangspunkt.

Baumans teori bidrager med et fokus på, hvordan forhold og kærlighed er gået i retning af at være mere uforpligtende og skiftende. I modsætning til Rosa fokuserer Bauman specifikt på dating og forhold, og er optaget af, hvordan udviklingen i tilgangen til dette påvirker individer negativt. Rosa og Baumans teorier omhandler ikke direkte online dating, men vi overfører deres teoretiske pointer til vores empiriske felt.

Ansari og Klinenbergs teori er et nyere bidrag til vores teoretiske udgangspunkt, der konkret omhandler online dating, hvilket gør den let overførbart til vores empiri. Denne teori bidrager med et mindre pessimistisk syn på udviklingen af dating, idet der nævnes positive ting ved online dating, dog alligevel med et vis fokus på de problematikker, der også følger med.

Kombinationen af disse teorier giver både et større samfundsmæssigt perspektiv, samt et mere isoleret fokus på individets oplevelser med datinglivet. Det kan siges, at der i teorierne er et overordnet negativt syn på tilgangen til dating og forhold, der ses som præget af blandt andet travlhed, frygten for forpligtelse, usikkerhed og uendelige muligheder, der gør det svært at træffe valg. Samtidig skabes der et billede af, at datingkulturen påvirker individer negativt, idet det gør dem usikre, ubeslutsomme og udmattede. Vi vil i analysen undersøge, hvorvidt teoriernes forståelser afspejles i informanternes narrativer.

## 8. Metode

I følgende kapitel vil der redegøres og argumenteres for vores metodemæssige valg i projektet. Vi vil beskrive hvordan den valgte metode har gavnet i besvarelsen af vores problemformulering, samt de refleksioner vi har haft undervejs og efterfølgende.

### 8.1. Fokusgruppeinterview

Fokusgruppeinterviews er kendetegnet ved, at der gennem gruppeinteraktion behandles et emne, som forskeren har bestemt. Interaktionen i gruppen er i fokus, mens interviewerens rolle er lille, og hovedsageligt drejer sig om at sætte samtalen i gang blandt informanterne (Halkier 2008: 9).

Den data, der udledes gennem fokusgruppeinterviews, er god til at sige noget om betydningsdannelser i grupper. Fokusgrupper er gode til at belyse gruppens fælles fortolkninger og forståelser af et givent fænomen ved at se, hvad de sammen taler frem som værende vigtigt (Halkier 2008: 10). Informanterne “tvinges” til at være diskursivt eksplicite, idet hver enkelt er nødsaget til at italesætte egne forståelser.

Vi mener derfor, at fokusgruppeinterviews er en gavnlig metode i vores projekt, da vi ønsker at få informanternes narrativer frem om brugen af online dating. Ved at udføre et fokusgruppeinterview frem for enkelte interviews får vi indblik i informanternes fælles narrativer. De fælles narrativer tales frem gennem informanternes interaktion med hinanden, hvilket kan åbne op for andre fortællinger og skabe en ny forståelse af fænomenet. Derudover giver blikket for de fælles narrativer os mulighed for at se på online dating i et større samfundsmæssigt perspektiv i samspil med vores teorier. Vi får et indblik i dele af de enkelte informanternes narrativer, dog med forbehold for at gruppedynamikken kan være en hindring for at få det fulde indblik i de enkeltes narrativer. Det at interviewet foregår i en gruppe med fremmede, kan tænkes at have betydning for, hvor meget den enkelte har lyst til at dele.

#### 8.1.1. Udvælgelse af informanter

Vi har udført to fokusgruppeinterviews med unge i alderen 21-27 år, som alle har benyttet eller benytter dating-appen Tinder. Det anbefalede antal deltagere til fokusgruppeinterviews varierer meget i litteraturen og det afhænger blandt andet af, hvilket emne interviewet omhandler (Halkier, 2008: 33).

Det kan være en fordel med mindre grupper, hvis samtaleens emne er sensitivt (Halkier 2008: 34). Online dating kan siges at være et intimt og sensitivt emne, da emnet blandt andet kan lægge op til samtaler om seksuelle vaner og intime forhold. Derfor valgte vi, at grupperne ikke skulle være for store, da det skulle være et trygt rum for deltagerne at være i. Vi ønskede heller ikke at interviewe for få informanter, da online dating er et stort fænomen i samfundet, som vi ønskede at få flere perspektiver på. Samtidig ville vi sikre os at der var nok informanter til at have en dynamisk interaktion, og at vi fik nok materiale til vores analyse (Halkier 2008: 34). På baggrund af disse overvejelser valgte vi, at seks informanter var et passende antal for hvert fokusgruppeinterview. Vi sammensatte grupperne af mænd og kvinder, da vores primære fokus ikke omhandler kønslige forskelle. Samtidig ønskede vi ikke at tale ind i egne forforståelser om kønslige forskelle ved at dele fokusgruppeinterviewene op i mænd og kvinder. Vores nysgerrighed har været rettet mod unge, der dater det modsatte køn, da makronarrativer ofte ligger i forlængelse af heteroseksuelle relationer, hvilket den læste forskning og vores udvalgte teorier afspejler. Vores kriterie har derfor været, at informanterne skulle date det modsatte køn, men vi samtidig har haft en åbenhed over for, at de også daterede det samme køn. Vi kan dog ikke udelukke, at vores konklusioner ville være de samme, hvis vi havde inddraget andre seksualiteter.

På baggrund af de afgrænsninger vi har valgt i udvælgelsen af vores informanter lægges der op til, at man til fremtidig forskning kan udføre undersøgelser med fokus på køn og andre seksuelle orienteringer end netop dem, vi har inddraget i denne undersøgelse.

Da interviewene tager udgangspunkt i brugen af online dating apps, ønskede vi at finde informanter fra disse apps. Til at begynde med var vores kriterie i forbindelse med udvælgelsen af informanter, at de skulle være brugere af Tinder, da det er den mest benyttede dating app (World Population Review 2023). Vi oprettede en profil på Tinder, der søgte efter kvinder, og en der søgte efter mænd, således at vi kunne finde seks informanter af hvert køn. Vi fandt seks kvindelige informanter gennem Tinder, men oplevede tekniske problemer med vores profil, da vi søgte mandlige informanter. Vi udvidede derfor vores søgning efter respondenter til dating apps'ene Happn og Badoo. For at sikre et fælles grundlag for samtale blandt informanterne havde vi dog som krav, at alle benyttede sig af Tinder. I bilag 1 kan det ses, hvordan profilerne var opbygget. Vi swippede<sup>2</sup> alle profiler til højre, fordi vi ikke ville lade narrativerne blive forhåndsbestemt af udvalgte faktorer såsom job, uddannelse og

---

<sup>2</sup> Det betyder, at vi sagde "ja" til alle

indkomst. De profiler, der matchede, fik tilsendt uddybende information. De informanter, som havde tid og mulighed for at mødes på de planlagte dage for interviewene, blev udvalgt.

De aldersgrupper der er mest repræsenteret på online dating er unge mellem 16-24 år (23 pct.) og 25-34 år (19 pct.) (Danmarks Statistik 2020). Ifølge Tinders retningslinjer, skal man være fyldt 18 for at være bruger (Tinder B s.d.) , derfor valgte vi at sætte aldersgrænsen på vores profil fra 18-34 år. Aldersgrænsen blev yderligere afgrænset, da det var unge i alderen 21-27 år, vi endte med at matche med.

Informanterne fra fokusgruppe 1 er:

Amanda, 25 år

Nadja, 27 år

Sander, 23 år

Theis, 27 år

Informanterne fra fokusgruppe 2 er:

Agnes, 22 år

Alma, 21 år

Georg, 24 år

Jonas, 22 år

Maja, 27 år

Thomas, 23 år

### **8.1.2. Interviewguide**

I udarbejdelsen af vores interviewguide (Bilag 2) har vi været inspireret af det narrative interview, hvor man søger efter respondenternes egne fortællinger og derfor giver dem mest mulig plads til at komme frem med disse fortællinger (Warming 2019: 120; Kvale & Brinkmann 2015: 210). Dette har vi gjort ved eksempelvis ikke at lægge op til spørgsmål, der krævede konkrete svar, men snarere bad dem om at tale om overordnede emner, eksempelvis motivation, for derefter at begynde en dynamisk samtale om emnet blandt deltagerne. Vi forsøgte at udarbejde en interviewguide med overordnede emner, der var åbne nok til at informanterne frit kunne tillægge emnet den betydning, der faldt dem naturligt.

Vores abduktive tilgang kommer her til udtryk i udformningen af interviewguiden, idet der både fremkommer induktive og deduktive elementer. Et induktivt element er, at vi startede

med en øvelse, hvor informanterne selv skulle skrive tre ord eller sætninger ned, som de forbandt med online dating. Dette har vi vedlagt som bilag 3. Ud fra disse startede samtalen, som dermed kom til at handle om det, informanterne selv fortalte. I denne del af interviewet har vi ikke ønsket at sætte vores forforståelser i spil.

Resten af interviewguiden kan overordnet siges at være teoridrevet i dens opbygning, idet vi har operationaliseret begreber fra de forskellige teorier til emner, som vi har ønsket at få fortællinger om. Her har vi altså bragt vores forforståelser i spil.

Nogle af emnerne knyttede sig direkte til enkelte teorier. Eksempelvis har vi udvalgt emnet “valgmuligheder” ud fra teorien af Ansari og Klinenberg samt “tempo” ud fra Hartmut Rosas teori. Andre emner knytter sig ikke direkte til bestemte teorier, men er emner, vi ud fra læst forskning kunne forestille os, ville åbne op for samtaler, der har relevans for teoriernes forståelser.

Interviewteknisk gav vi plads til tøven og stilhed, hvilket er et element fra det narrative interview (Warming 2019: 121). Det vil sige, at vi gav deltagerne mulighed for at tænke en ekstra gang, når der var brug for det, i stedet for straks at stille uddybende spørgsmål. På denne måde gav vi informanterne mulighed for at komme frem med deres egne fortællinger, frem for at påvirke deres fortællinger yderligere i en bestemt retning. Samtidig kan stilheden sige noget om, hvilke ting der lå deltagerne nært og naturligt at tale om, og hvilke der ikke gjorde.

Struktureringen af interviewet er lavet efter tragtmodellen, hvilket indebærer en åben start og en mere struktureret slutning (Halkier 2008: 38-39). Tragten kan ses, da vi starter fokusgruppen med en åben øvelse, mens anden halvdel i større grad er påvirket af moderatoren og de forberedte emner. Denne tilgang gør det både muligt at give plads til informanternes egne fortællinger og samtidig sikrer den at vores forskningsinteresser belyses gennem interviewet (Halkier 2008: 40). I nogle tilfælde har vi dog afvejet fra guiden, hvis moderatoren fandt det relevant, eksempelvis hvis emnet allerede var blevet berørt.

### **8.1.3. Udførelse af interview**

Vi afholdte interviewene i et lokale i Valby, hvor vi havde sørget for snacks, drikke, stearinlys og blomster. Det havde til formål at skabe et afslappet og uformelt miljø med hensigten om at skabe et trygt rum for informanterne (Halkier 2008: 36, 50). Vi var optagede



af omgivelserne, fordi samtalers materielle kontekst har indflydelse på, hvad der bliver sagt i interviews (Kvale & Brinkmann 2015: 145).

Vi planlagde interviewene således, at vi havde en hoved-moderator, der blot skulle agere som facilitator for samtalen, og dermed have en forholdsvis lav involveringsgrad (Halkier 2008: 50-51). Hertil valgte vi at have en med-moderator, som havde til opgave at hjælpe moderatoren med at holde overblik over interviewets forløb. Heriblandt sikre at vi kom igennem alle de forberedte emner, eller hvis nogle af emnerne allerede var blevet omtalt fyldestgørende, så rækkefølgen undervejs skulle ændres. Dette gjorde det muligt for moderatoren at holde fuldt fokus på selve informanternes samtale. Til hvert interview var vi to observatører, hvis opgave var at observere fokusgruppernes dynamik, hvilke emner der blev talt om, samt hvem der dominerede samtalen.

Til interviewene havde vi medbragt skriftlige samtykkeerklæringer (Bilag 4) og informerede om, at vi ville optage interviewet med henblik på senere transskription. Vi stødte på nogle uventede problemer undervejs, da to af vores informanter ikke mødte op til vores første interview. Vi vil dog argumentere for at dette ikke påvirkede empiriens kvalitet, da vi vurderede, at vi fik materiale nok gennem informanternes fortællinger. Til vores andet interview mødte alle seks informanter op, dog mødte vores ene informant først op en halv time inde i interviewet, hvilket vi havde oplyst de andre om på forhånd. Undervejs i fokusgrupperne var der nogle gruppedynamikker, hvor nogle informanter var mere fremtrædende end andre. Dette vil vi udfolde yderligere i analysen.

Da vi primært fokuserede på narrativer, startede vi som nævnt fokusgruppen ud med en øvelse. Informanter skulle i fællesskab snakke om nogle af de ord eller emner som her gik igen, eller som de fandt interessante. Efterfølgende kom de to moderatører med emner, som informanterne skulle snakke om. Her har vi altså sat rammen for, hvilke emner informanterne skulle tale om, og vi er derfor opmærksomme på at vi har påvirket retningen af samtalen og dermed kan have influeret deres narrativer.

Vi valgte ikke at lave opfølgende interviews eller en ekstra fokusgruppe, da vi mener at have fået nok relevant materiale til at kunne besvare vores problemformulering.

## 8.2. Transskription og kodning

Ved transskription sker en oversættelse fra talesprog til skriftsprog, som kan gøres i flere forskellige grader. Der findes to yderpositioner. Den ene er en fuldstændig identisk nedskrivning af talesproget og den anden en total oversættelse af talesproget, som ændres til helt korrekt skriftsprog (Poulsen 2019: 110). Vi har valgt en mellemvej, hvor vi har nedskrevet talesproget nogenlunde, som det er sagt, men vi har dog udeladt, hvad vi vurderede som unødvendige fyldord som “øh”. Dog har vi beholdt fyldord, hvis vi har vurderet, at det havde betydning for indholdet, eksempelvis ved en lang pause, der indikerer, at det er noget, informanten har sværere ved at svare på. Ved at oversætte til skriftsprog, gør det transskriptionen lettere at læse, hvilket giver en mere flydende oplevelse for læseren og gør den mere anvendelig i analysen. Da vi ikke laver en sproglig analyse, men i stedet har fokus på indholdet af det sagte, har det givet mening at transformere det rå talesprog til et mere læseligt sprog (Kvale & Brinkmann 2015: 246). Transskriptionerne af de to fokusgruppeinterviews er vedlagt som bilag 5 og bilag 6.

Efter transskriptionen af de to fokusgruppeinterviews, har vi kodet dem. En fordel ved kodning er, at det gør forskeren fortrolig med sin data. Det giver samtidig overblik over store mængder af materiale (Kvale & Brinkmann 2015: 263-264). Vi farvekodede først vores to transskriberede interviews for at skabe overblik (Bilag 7; Bilag 8). Kodningskategorierne er dannet ud fra operationalisering af teorierne, samt emner som vi fandt relevante ud fra gennemlæsning af empirien. For at sikre konsistens i kodningerne, klarlagde vi i gruppen, hvad hver kodningskategori indebar. Derudover var vi minimum to personer, der gennemgik hver kode for at øge sandsynligheden for, at pointer ikke blev overset. Samtidig var vi opmærksomme på, at nogle markeringer passede ind under flere kodningskategorier. Farvekodningerne er alle sat ind i analyseprogrammet Nvivo. Brugen af Nvivo har skabt overblik, og ydermere givet mulighed for at samle de relevante citater på en overskuelig måde. For at skabe gennemsigtighed i vores kodningsproces har vi vedlagt kodningerne fra Nvivo som bilag 9.

Nedenstående er navnene på de anvendte kategorier, markeret med deres tilhørende farve:

Acceleration, valgmuligheder/udmattelse, relationer/kærlighed, positive + negative aspekter, erstatning for opmærksomhed i virkeligheden, digitalt aspekt + spil, selvfremstilling

### 8.3. Etiske overvejelser

Som ved alt forskning, der involverer mennesker, er der nogle etiske overvejelser, som man skal gøre sig. Dette gør sig også gældende i forbindelse med udførelse og behandling af fokusgruppeinterviews (Halkier 2008: 63).

Vi har været meget opmærksomme på at overholde princippet om fortrolighed, da det er vigtigt at sikre tillid, når man arbejder med mennesker (Kvale & Brinkmann 2015: 118). Inden fokusgruppernes udførelse, informerede vi deltagerne om interviewets og projektets formål. På dagen for interviewet, sikrede vi os informanternes informerede samtykke til at deltage. Hertil lavede vi en samtykkeerklæring (Bilag 4), der skulle underskrives inden interviewets start. Her oplyste vi informanterne om deres rettigheder, og hvad deres udsagn ville bruges til i projektet. Herunder at fokusgruppeinterviewene ville blive lydoptaget og transskriberet, at deltagerne ville have mulighed for at blive anonymiseret, og at lydfilerne vil opbevares forsvarligt, så uvedkommende ikke hører dem. Ydermere oplyste vi om, at deltagelsen var frivillig, og at de dermed til enhver tid kan trække deres samtykke tilbage (Kvale & Brinkmann 2015: 116). Vi forklarede ligeledes dette mundtligt, så informanterne kunne stille spørgsmål, hvis der var noget, de ikke forstod, eller var i tvivl om. For at sikre anonymitet fik informanterne mulighed for at vælge, om de i projektet ville fremgå ved deres eget fornavn eller ved et pseudonym. Her valgte alle informanter at fremgå ved deres eget fornavn. Efterfølgende har vi dog valgt at give alle informanterne pseudonymer, da vi ved efterrefleksion ønsker at sikre deres anonymitet og dermed undgå potentielle etiske problemer.

Der knytter sig særlige overvejelser til fokusgruppeinterviews, da det er en gruppe situation. Det handler om at skabe et trygt rum og tænke over, hvem og hvordan man sammensætter en gruppe. Grupper bestående af relativt ens deltagere, vil skabe en større grad af tryghed, end hvis man blander stillingskategorier såsom alder, etnisk baggrund eller grupper med ulige forhold som eksempelvis medarbejder og chef (Damgaard 2019: 137). Vi finder ikke sammensætningen af vores informanter etisk problematisk, idet de alle er relativt ens. Informanterne er alle i 20'erne og har erfaring med online dating. Dog kan der have været forskel i måden deltagerne bruger apps'ene på, der muligvis kan have givet en skævvridning i gruppen. Dette kan eksempelvis omhandle deltagernes popularitet på dating apps, og om de søger seriøse forhold eller hookups. Disse parametre kan ikke udelukkes at have skabt forskel i gruppen og eventuelt mere utryghed for deltagerne ved at åbne sig op. Vi informerede dog

deltagerne på forhånd om, at gruppen ville bestå af andre unge brugere af datingsapps så de vidste, at der var andre deltagere ved interviewet.

## 8.4. Kvalitetsvurdering

I følgende afsnit redegøres for undersøgelsens videnskabelige kvalitet ud fra begreberne reliabilitet, validitet og transparens.

Undersøgelsens videnskabelige kvalitet skal vurderes ud fra, om der er sammenhæng mellem det, som vi ønsker at undersøge, og det vi reelt undersøger, hvordan vi anvender vores valgte metoder, og til sidst sammenhængen mellem problemformulering, teorivalg, metodevalg og analysen af vores indhentede empiri (Kristensen & Hussain 2019: 20).

En undersøgelses reliabilitet drejer sig om konsistensen og troværdigheden af forskningsresultater. Undersøgelsens reliabilitet er således stærk, hvis resultatet kan reproduceres på andre tidspunkter (Kvale & Brinkmann 2015: 318). En svaghed ved en undersøgelses reliabilitet kan være, hvis optagelserne er udsat for dårlig lyd kvalitet, da dette kan føre til fejlløringer og fejlfortolkninger af knapt hørbare passager (Kvale & Brinkmann 2015: 243). Det er muligt at lave en reliabilitetskontrol ved, at to personer uafhængige af hinanden udskriver samme passage af det optagede fokusgruppeinterview, hvilket gør det muligt at klargøre forskellige ord i de to transskriptioner (Ibid: 243). I transskriptionen af vores to fokusgruppeinterview er vi stødt på udfordringer, både på grund af baggrundsstøj og afbrydelser, hvilket har gjort det nødvendigt, at vi har været flere, der har lyttet til samme passage for at transskriptionen har opnåede den bedst mulige kvalitet. På baggrund af det, har vi styrket reliabiliteten i undersøgelsen. Samtidig er måden, der transskriberes fra talesprog til skriftsprog, en fortolkningsproces, og det har således stor betydning for, hvordan sætningerne skal forstås (Ibid: 244). Vi har derfor forsøgt at udstikke nogle fælles retningslinjer, der skulle sikre en konsekvent transskribering.

Når man skal vurdere sin undersøgelses validitet, handler det om, hvorvidt man rent faktisk undersøger det, man forsøger at sige noget om, og om de valgte metoder og projektets fremgangsmåde bidrager til besvarelsen af problemformuleringen. Man taler her om intern og ekstern validitet. Den interne validitet handler om, i hvilken grad ens resultater er gyldige for

den gruppe, man forsøger at sige noget om, mens den eksterne validitet handler om, hvorvidt ens resultater kan generaliseres (Kvale & Brinkmann 2015: 317-319).

Vi vurderer vores interne validitet som værende relativ stærk. Idet vores metode har muliggjort analyser af informanternes egne narrativer, og vi ikke forsøger at sige noget om andre end netop vores informanter, mener vi, at resultaterne kan siges at være gyldige for dem, vi undersøger.

Den eksterne validitet i projektet er knap så stærk, da vi kun kan sige noget om de udvalgte informanternes narrativer og ikke noget generelt om alle brugere af online dating. Vores formål med undersøgelsen er dog ikke at generalisere, men at få indsigt i informanternes narrativer, og vi mener derfor at undersøgelsens validitet er stærk i forhold til undersøgelsens formål. Dette hænger sammen med vores videnskabsteoretiske ståsted, hvor valid videnskab ikke nødvendigvis ses som generaliserbar, men i stedet anses en dybere forståelse gennem horisontsammensmeltning som formålet med videnskabelse (Juul 2012: 133). Dette mener vi at have opnået gennem vores analyse, hvor vores forforståelser og informanternes narrativer smelter sammen og skaber en ny forståelse.

Hvis vi skulle styrke undersøgelsens validitet yderligere, havde det været relevant at benytte os af triangulering (Kvale & Brinkmann 2015: 323) ved at inddrage semistruktureret enkeltinterviews. På denne måde ville vi have mulighed for at sammenligne de narrativer, informanterne taler frem i grupper, hvor sociale dynamikker kan have en påvirkning, med de narrativer, som de taler frem i enkeltinterviews. Således ville vi kunne finde frem til forskellige aspekter af de narrativer, der er om online dating, og på denne måde føre kontrol af de empiriske data op imod hinanden.

Når man sikrer transparens, gøres det ved at gøre det tydeligt, hvordan undersøgelsen er blevet udført. Dette gør man for at give andre mulighed for at gennemgå undersøgelsens fremgangsmåde (Jensen & Kvist 2019: 56). Vi har sikret transparens ved at klarlægge de trin, vi har gået igennem i vores undersøgelsesproces samt ved at vedlægge diverse bilag, der åbent viser, hvordan undersøgelsen er blevet udført. Denne gennemsigtighed styrker samtidig undersøgelsens reliabilitet, da det dermed gøres muligt at genskabe undersøgelsen på samme måde på et andet tidspunkt.

## 9. Analysestrategi

Vi vil her gennemgå, hvordan vi har struktureret vores analysestrategiske fremgangsmåde.

Vores analysestrategi er abduktivt opbygget, idet vi konstant har bevæget os frem og tilbage mellem teori og empiri (Jensen & Kvist 2019: 44). Vi er samtidig præget af den narrative tilgang, da vi i analysen har fokus på at fremanalysere informanternes narrativer om online dating. Vekselvirkningen mellem empiri og teori giver os en dybere forståelse for informanternes narrativer samt sammenhængen mellem mikro- og makronarrativer. For at skabe en dialog mellem teori og empiri, sætter vi i analysen informanternes narrativer, som vi fremanalyserer, op mod de forståelser, som vi kender fra teorierne. Gennem operationalisering af teoriernes forståelser er det blevet muligt for os at overføre teoretiske pointer til empirinære eksempler, hvilket åbner op for en større forståelse af empirien.

Vi har, med vores narrative udgangspunkt, været interesseret i, hvordan gruppedynamikker har indflydelse på, hvilke narrativer vi finder frem til. Vi ser på, hvordan fælles narrativer kommer frem gennem forhandlinger mellem informanterne, og hvornår de når til enighed om bestemte forståelser. Herunder hvilke narrativer, der tillægges værdi og dominerer forståelsen blandt informanterne.

Vi har i analysen primært ladet empirien være styrende, da vi ønsker at tilvejebringe informanternes egne narrativer frem for at "lede" efter teorien i empirien. Derfor er analysen struktureret ud fra temaer og narrativer, som vi mener har været dominerende i vores empiri og som samtidig kan præsentere teoriernes begreber såsom acceleration, fremmedgørelse, flygtighed og paradox of choice. Analysen indeholder temaer, som både teorierne og empirien berører, hvilket har medført flere nuancer, da vi har været åbne for narrativer, som vi ikke nødvendigvis kan forklare med teori. Samtidig undgår vi at simplificere narrativerne, da vi ikke har afgrænset os til at opdele temaerne ud fra teori.

## 10. Analyse

Vi vil i følgende kapitel analysere, hvilke mikro- og makronarrativer unge brugere af online dating taler frem, og hvad disse kan sige om deres oplevelser af den moderne datingkultur samt større samfundstendenser med inddragelse af de udvalgte teorier.

### 10.1. Skal vi lige spille noget Tinder?

Et narrativ, der hurtigt stod klart blandt informanterne, var den meget opdelte verden mellem det digitale Tinder og den “rigtige” verden. Flere informanter beskrev, hvordan Tinder på nogle punkter ikke var “virkeligt”. I dette narrativ talte informanterne om Tinder som modsætning til virkeligheden og nogle gange ligefrem som et spil.

Altså det er jo blevet næsten sådan spil-agtigt. Da jeg gik på højskole, downloadede jeg det første gang. (...) så sagde vi sådan: "Skal vi lige spille noget Tinder?" (Bilag 5: 23)

Sander beskriver, hvordan Tinder næsten bliver en fælles aktivitet. Flere af informanterne fra begge interviews taler ind i samme narrativ, nemlig Tinder som et spil. Eksempelvis fortæller Alma fra det andet fokusgruppeinterview, hvordan hun sammen med sine veninder “spiller Tinder” (Bilag 6: 19). Faktisk bliver Tinder hele 11 gange omtalt som et spil gennem interviewene (Bilag 5; Bilag 6). At Tinder omtales som et spil, understreger et andet gennemgående narrativ, nemlig at Tinder ikke anses som virkelighed. Georg fortæller om, hvordan der findes to slags “game”: “*Der er Tinder game, og så er der real life game. To vidt forskellige spil.*” (Bilag 6: 43). Informanterne giver et billede af, at der findes et helt andet sæt spilleregler på Tinder end i “virkeligheden” - altså den offline dating-verden. Vi sætter virkeligheden i citationstegn, da vi har observeret, at der for informanterne er en distinkt forskel på Tinder og den virkelige verden. Dette ses sprogligt i den måde, informanterne omtaler Tinder og dating på. Hele 47 gange bruges ordet “virkelighed” som en kontrast til Tinder. Det kunne dermed tyde på, at der eksisterer et makronarrativ, der skaber en implicit forståelse af, at virkelighed og online dating er to forskellige verdener. Eksempelvis “*Jeg synes, det er sjovere, når man mødes i virkeligheden.*” (Bilag 5: 23) og “*At møde dem og se hvordan de er i virkeligheden (...)*” (Bilag 5: 27). I nogle tilfælde omtales virkeligheden også

som værende bedre end Tinders online-virkelighed. Dette sammen med pointen om, at der er en distinkt forskel på virkelighed og Tinder taler ind i samme narrativ, som Bauman taler ind i, i sin teori. Her taler han nemlig om såkaldte virtuelle forhold, som står i modsætning til reelle forhold. Idet Bauman bruger ordet “reelle” som beskrivende for de forhold, der ikke findes online, skaber han en forståelse af, at de ikke-online relationer er bedre end de online, på samme måde som informanterne i nogle tilfælde gør.

I forbindelse med narrativet om Tinder som ikke-virkelighed, bliver det tydeligt, hvordan de forskellige spilleregler har betydning for informanternes forståelse og færden på Tinder kontra i det “virkelige” liv. Informanterne skaber en fortælling om, at der findes en anden grænse for, hvad der er acceptabelt, og at man derfor behandler hinanden anderledes over Tinder. Emner som ghosting<sup>3</sup> og mindre ansvar overfor hinanden, opfattes som hverdagskost på online platforme. I forlængelse af det, udtaler Sander:

(...) Ellers har jeg skrevet om det her med, at man ikke har så meget ansvar over for hinanden. Det der med at mødes gennem venner, eller når man har mødtes i virkeligheden før på en anden måde, så føler jeg lidt mere man har det der ansvar over for at stoppe det på en ordentlig måde, ikke ghoste hinanden og sådan noget (...)  
(Bilag 5: 4)

At man behandler folk anderledes på online dating, kommer informanterne flere gange ind på, hvilket allerede viste sig i interviewenes indledende øvelse, hvor emnet ansvar bringes op af informanterne selv (Bilag 5; Bilag 6). Der blev hurtigt en fortælling om, hvordan ansvar ikke spiller samme rolle online som i virkeligheden. Der er en generel opfattelse af at have mindre ansvar over for personer online. De ser det dog ikke nødvendigvis som en dårlig ting, men blot en naturlig præmis ved online dating. Flere af informanterne er enige om, at de ikke anser det som ghosting, hvis man ikke svarer på en besked på Tinder. Først når samtalen har rykket platform, f.eks. Instagram eller Messenger, eller man har mødtes fysisk, kan manglende svar anses som ghosting. Der var bred enighed om, at det først er *helt* uacceptabelt at ghoste, når man har mødtes fysisk (Bilag 6: 13). Derudover kan man

---

<sup>3</sup> “Ghosting er at afslutte en relation ved pludseligt at forsvinde ud af modpartens liv eller undlade at svare på henvendelser fra modparten” (Den Store Danske 2023)



henvende sig anderledes til personer over Tinder end i den fysiske verden. Dette kommer Nadja ind på: *“(...) jeg ville jo aldrig stoppe en på gaden og spørge om de vil med hjem og have sex. Det ville være super mærkeligt.”* (Bilag 5: 48). Der er altså en forståelse af, at spillereglerne på Tinder er mere hæmningsløse, og åbner op for muligheden for at kommunikere mere direkte om sine intentioner. Samtidig bliver det her tydeligt, at man siger og gør ting på onlineplatforme, som man ellers aldrig ville gøre.

Det ovennævnte er eksempler på den tendens, som Ansari og Klinenberg adresserer i deres teori, nemlig at man ikke tænker over, at det er rigtige mennesker, man taler med, og man derfor skriver ting, man aldrig kunne finde på at sige direkte til folk offline. På den måde kan man sige, at også Ansari og Klinenberg finder frem til, at der tilsyneladende er en skelnen mellem det online og den “virkelige” verden. At teorien også taler ind i narrativet om online dating som en anden virkelighed, kan tyde på, at der findes et makronarrativ, som også afspejles hos vores informanter.

Selvom der skabes et narrativ om den online og den fysiske verden som to separate verdener, taler informanterne alligevel om, at der er punkter, hvor deres tankegang og adfærd ude i “virkeligheden” er blevet påvirket af den online-verden. Agnes fortæller:

(...) det er i virkeligheden også en lille smule overførbart til virkeligheden fordi, jeg har også gået op til nogle i virkeligheden og så har de ikke været interesseret. Så er jeg bare sådan “videre til det næste”(...) (Bilag 6: 46)

Agnes’ fortælling kan siges at minde om brugen af Tinder. Her er mentaliteten, at man blot swiper videre og ikke tager det så tungt, hvis en enkelt person ikke er interesseret. Flere af informanterne giver, ligesom Agnes, udtryk for, at brugen af online dating har gjort dem ligeglade med afvisninger, hvilket har resulteret i den samme tilgang til afvisning i “virkeligheden”. En afvisning opfattes ikke så alvorligt, fordi disse informanter har en oplevelse af, at der altid vil være utallige muligheder for at finde andre relationer ved blot at gå på Tinder. Online dating kan her siges at have en indflydelse på deres tilgang til at henvende sig til potentielle partnere i den fysiske verden uden at frygte en afvisning.

Et andet emne, der flere gange kom op, som viser endnu en side af den betydning, det online aspekt har, er selviscenesættelse. Flere af informanterne beskriver, hvordan selviscenesættelse er en stor del af online dating og at muligheden for at skabe den identitet, de ønsker på Tinder, har betydning for, hvorfor de kan lide at benytte platformen (Bilag 5: 16; Bilag 6: 20).

**Georg:** Ja, rebranding. Man kan jo forme sig selv lidt.

**Alma:** Ja, det der selviscenesættelse ik'?

**Georg:** Så skal man også finde ud af, hvem man er som person, fordi sådan, hvem er jeg, er jeg overhovedet interessant?

**Alma:** Ja fuldstændig, det der med at få lov til at lave en version af sig selv som muligvis er lidt mere interessant end virkeligheden. (Bilag 6: 30)

Her bekræfter Georg og Alma hinanden i deres forhandling om oplevelsen af selviscenesættelse på dating apps. Skellet mellem virkeligheden og online dating, kan her forstås som positivt for informanterne, da det netop er det, der giver dem mulighed for at fremstille dem selv, som de ønsker.

Theis tilføjer to yderligere pointer i forbindelse med selv fremstilling. Han fortæller, hvordan man har mulighed for at skifte identitet, som man ønsker, i og med man altid kan ændre sit udtryk på Tinder. Han har flere gange ændret sin bio<sup>4</sup> og sine billeder, hvilket har skabt forskellige identiteter. Han har eksempelvis både haft billeder i bar overkrop, guldkæde og tatoveringer, men også i hawaii-skjorte og hornbriller. Theis fortæller, at den måde han fremstiller sig selv på, har betydning for de matches han får. Man kan altså tilrettelægge sin profil således, at man tiltrækker bestemte typer (Bilag 5: 16-17).

I forbindelse med identitetsskabelse, beskriver Rosa, hvordan der i accelerationssamfundet er så mange muligheder for at skabe sig selv, at det på sigt kan føre til fremmedgørelse og

---

<sup>4</sup> Bio er en forkortelse for biografi, og den indeholder som regel en kort tekst med basale informationer om sig selv. Bio bruges på sociale medier. (Red Barnet)

udmattelse af selvet. Informanterne kan altså siges at have samme opfattelse af at have mange muligheder for identitetsskabelse, men de fleste fremhæver ikke udmattelse i deres fortælling om selviscenesættelse. Tværtimod kan flere informanternes fortællinger siges at tegne et mere befriende og positivt billede af de mange muligheder for identitetsskabelse, da de flere gange omtaler det som en fordel at kunne få lov til at have indflydelse på måden de fremstår.

Kun en enkelt informant fortæller om negative aspekter ved mulighederne for, at de selv kan skabe deres egen identitet. Dette aspekt bunder ikke i dem selv som personer, men snarere i andres reaktioner. Det er en oplevelse af ikke at kunne benytte bestemte billeder. Amanda har oplevet, at hun flere gange har været nødsaget til at fjerne billeder, hun egentlig gerne ville have på sin profil, da hun oplevede at få uønskede beskeder relateret til billederne. Dette resulterede i, at hun ufrivilligt måtte vælge en anden måde at fremstille sig selv på (Bilag 5: 15). Da denne fortælling er den eneste, der fremstiller selviscenesættelse som noget negativt, bliver det altså den positive fortælling, der træder stærkest frem fra fokusgrupperne.

Bagsiden ved iscenesættelse er dog, at det også gælder den anden vej rundt. Personerne, de skriver med, har også fremstillet dem selv fra deres bedste side. Agnes fortæller:

Ja, det er et meget lille billede af folk. Jeg vælger jo specifikt nogle billeder ud fra, hvilket udtryk jeg gerne vil give på Tinder. Hvad er jeg for et slags menneske? Men det gør de andre jo også. Og det kan jo også være et billede, som i virkeligheden slet ikke er reelt, eller noget jeg bare gerne vil udtrykke, men måske ikke er mig. Eller den man i den anden ende går på date med, ik'? Man får et helt forkert indtryk af, hvem det er ud fra få billeder og måske en lillebitte tekst. (Bilag 6: 2)

Eftersom alle har mulighed for at fremstille sig selv som de vil, kan man ikke føle sig sikker på, at dem man møder rent faktisk har skabt et virkelighedstro billede af dem selv. Informanterne taler om, at det har resulteret i, at de til tider er kommet til at skabe en idé om personen, de skrev med, som ikke nødvendigvis stemte overens med virkeligheden (Bilag 6: 65). Informanterne kan altså siges at give udtryk for, at de skaber en idealiseret person i deres fantasi, ligesom Ansari og Klinenberg skriver kan ske, når man dater online. I yderste tilfælde

kan muligheden for selvscenesættelse ende i decideret catfishing<sup>5</sup>, hvilket Thomas havde en oplevelse af at have været udsat for. At andre også fremstiller sig selv, kan altså medføre negative konsekvenser.

Overordnet har vi kunne se et narrativ om, at Tinder ikke ses som virkeligheden. Det er en anden virkelighed, som nærmere sættes i kontekst med at være et spil. At det foregår online betyder, at der eksisterer andre spilleregler og forventninger til hinanden, hvilket resulterer i en anden opførsel end i den fysiske verden. Dette kan både opleves som positivt og negativt, afhængig af den specifikke situation. Teoriernes forståelser af fremmedgørelse, idealisering og forholdet mellem den virtuelle og den reelle verden, er til stede i informanternes fortællinger. Informanterne oplever dog ikke nødvendigvis dette som værende negativt. I forbindelse med selv fremmedgørelse står informanternes narrativer endda i nogen grad i kontrast til Rosas forventninger.

## 10.2. De uendelige valgmuligheder

Der er uendelige valgmuligheder, når man er på online dating. Sådan kan det i hvert fald føles. Vores informanternes fortællinger viser, at oplevelsen af at have mange valgmuligheder fører forskellige følelser med sig. Alma beskriver, hvordan det bliver svært at vælge en potentiel date, når der er så mange at vælge imellem.

(...) det bliver sådan noget, kan ikke se skoven for bare træer nogle gange. Det bliver lidt den der følelse af, at man har uendelige muligheder, og der er simpelthen så mange fisk her agtigt, så det bliver sværere at skrænke det ind. (...) det er jo ikke reelt - men man får følelsen af, at der er uendelig med muligheder her, så hvad nu hvis der kom noget bedre, så gider jeg ikke spille min tid på det.

(Bilag 6: 12)

Her giver Alma udtryk for paradokset ved de mange valg, nemlig at hun får svært ved at beslutte sig for, hvem af de mange muligheder, hun skal bruge tid på. Samtidig har hun oplevelsen af at have uendelige muligheder, på trods af at hun ved, at det ikke er reelt. Ansari og Klinenberg taler ligeledes om, at man konstant kan have indtrykket af, at der kan

---

<sup>5</sup>Catfishing er, når nogen udgiver sig for at være en anden person på nettet (Red Barnet)

findes noget bedre derude. Netop denne mentalitet lader Alma til at være præget af, når hun siger, at hun ikke vil spilde sin tid, hvis nu der skulle komme en bedre mulighed.

Bauman beskriver i sin teori individers frygt for forpligtelse. Hos Alma kan dette siges at vise sig, idet hun frygter at træffe et valg, der lukker hendes mulighed for potentielt at finde et bedre match. Hvis frygten for forpligtelse er en iboende del af datende individer, som Bauman mener, kan man forestille sig at de mange valgmuligheder ikke gør valg og forpligtelser mindre skræmmende, da der er endnu flere potentielt "forkerte" valg. Yderligere beskriver Ansari og Klinenberg, hvordan den unge generation er præget af ideen om at ville finde den perfekte partner, deres soulmate, og derfor ikke vil nøjes med en, der er "god nok". Det kan resultere i, at man kan have en idealiseret forestilling om den perfekte partner. Maja giver her udtryk for idealisering, dog i sammenhæng med dates: "*Man laver en eller anden fiktiv person inde i hovedet, og så viser det sig bare; hov det der passer overhovedet ikke til det, jeg lige har forestillet mig.*" (Bilag 6: 65).

Derudover kan de mange muligheder medføre, at informanterne oplever at lede efter en højere standard på Tinder, end hvad de gør i den fysiske verden (Bilag 5: 4). Informanterne er altså opmærksomme på, at de kommer til at få urealistiske forventninger til de mennesker, de søger på online dating.

Ansari og Klinenberg skriver om, at online dating kræver så meget af individer, at de med tiden oplever en form for udmattelse. Dette er genkendeligt i informanternes fortællinger. I forbindelse med de mange valgmuligheder, bruger nogle af dem nemlig ord som "uoverskueligt", "overvældet", "svært" og "træt" (Bilag 5: 41, 46, 42, 5). Dette viser, at informanterne til tider kan opleve ikke at have tilstrækkeligt med overskud til det, som de føler at den online dating kræver af dem. Dette kan samtidig ses som et udtryk for en fremmedgørelse over for andre, som Rosa beskriver. Fremmedgørelsen er her et resultat af social overmætning, hvilket det lader til at nogle af vores informanter oplever, når de taler om, at de skal forholde sig til mange mennesker på kort tid (Bilag 5: 20; Bilag 6: 54). På den anden side er der flere af vores informanter, der i løbet af interviewene kommer ind på, at de netop ønsker kontakt til flere mennesker, end de møder i deres hverdag på arbejde og studie (Bilag 5: 20, 22; Bilag 6: 74). Tilsyneladende oplever de ikke altid den beskrevne sociale overmætning, men anser derimod online dating som en mulighed for at opsøge og møde nye mennesker. Gennem informanternes forhandlinger er dette synspunktet, der træder

mest frem, eksempelvis udtaler Sander:

Jeg synes også, at jo ældre og jo mere ansvar jeg får med studie og arbejde og sådan nogle ting, jo færre nye mennesker møder jeg også generelt. (...) så før i tiden var det nemmere at møde nye mennesker. (Bilag 5: 20)

Sander ser altså online dating som en mulighed for at kunne opsøge og finde en partner. Ansari og Klinenberg nævner netop muligheden for at møde mennesker, man ellers ikke havde mødt som en fordel ved udbredelse af online dating. At informanterne aktivt opsøger muligheden for at møde flere mennesker kan virke paradoksalt set i lyset af, at de mange muligheder til tider kan resultere i udmattelse og social overmætning.

Informanterne fremhæver yderligere to positive ting ved de muligheder som online dating medfører. Som det ene nævner Georg at blot det at vide, hvor mange muligheder, man har online, giver en form for “rush”<sup>6</sup> (Bilag 6: 20). Som det andet nævner Alma, at de muligheder online dating åbner op for, kan være en fordel for nogle mennesker: *“Ja, men jeg tænker da også, at det er en kæmpe hjælp for nogen, som måske synes, det er meget svært at skulle snakke med folk i virkeligheden.”* (Bilag 6: 69). Samme pointe kommer Ansari og Klinenberg ind på, da de skriver om, at mennesker, der kan have det svært i det offline datingliv, kan have masser af muligheder online.

Et punkt, hvor vores informanter omtaler, at der er forskel i udvalget af muligheder, er i forhold til køn. Her taler informanterne om, at det er sværere at være mand på online datingplatforme, end det er at være kvinde. Dette er et generelt narrativ, som de oplever i samfundet og blandt deres venner, og som de til en vis grad også selv oplever. Her taler Sander, Nadja og Amanda om forskellen på at være mand og kvinde:

**Sander:** (...) det her med forskellen med at være dreng og pige på Tinder. (...) Der er jo nogen der bare ikke får nogen matches, og det tror jeg er mere normalt for drenge, end det er for piger. (...)

---

<sup>6</sup> “stærkt opstemt, euforisk tilstand eller følelse” (ordnet.dk)

**Nadja:** Det har jeg også hørt fra mange af mine drengevenner, da de var på dating apps, at det er mega svært at være dreng på Tinder, og man skal tænke vildt meget over, hvad man skriver for så ikke at miste det match, man så har fået. Hvor jeg bare er sådan, jeg synes fandme, jeg er overvældet.

**Amanda:** Ja, det er ligemeget, hvis der er noget, der går galt i den ene. Der er så mange andre.

**Nadja:** 30.000 andre ja.

(Bilag 5: 46)

I dette tilfælde kan det siges, at informanterne i deres forhandlinger trækker på makronarrativer, da det er en forståelse, de oplever som udbredt i samfundet og ikke nødvendigvis egne erfaringer. Også teorien af Ansari og Klinenberg kommer ind på, at der er en generel oplevelse af, at kvinder får mere opmærksomhed gennem online dating end mænd. Dette kan vi altså også se i vores empiri. I interview 2 nævner Jonas eksempelvis, at han vil skyde på, at han bliver skrevet til først i omkring 1 ud af 50 gange. I interview 1 er Amanda og Nadja derimod eksempler på, at de oplever at få ekstremt meget opmærksomhed og utallige valgmuligheder. Amanda siger: (...) *hvis jeg sagde ja til alle, der spurgte mig ud, så kunne jeg ikke lave andet (...)* (Bilag 5: 20).

Ifølge Ansari og Klinenberg kan forskellen i kønnenes oplevelse af opmærksomhed være kilde til frustration, både hvis man får meget eller lidt opmærksomhed. Det kan resultere i frustration, hvis man ikke oplever at modtage den opmærksomhed, man egentlig ønsker, og samtidig kan det betyde, at der skal arbejdes ekstra meget for at få og beholde matches. Det kan dog diskuteres, om det netop er *den* oplevelse, vores informanter har, da de ikke siger noget, der indikerer denne form for frustration.

Oplevelsen af at være overvældet af de mange matches og den store mængde af opmærksomhed er til gengæld at finde i nogle af informanternes udsagn, specielt kvinderne, som fortæller om uoverskueligheden ved at håndtere og vælge blandt alle mulighederne. På den måde oplever dem, der får meget opmærksomhed altså en form for frustration som følge af netop dette. Det er dog vigtigt at huske på, at den skelnen, der her laves mellem kønnenes

opmærksomhed på online dating, er stillet lidt skarpt op, og det kan derfor diskuteres, hvorvidt pointen kan overføres direkte til virkeligheden. En del af forklaringen på at mænd kan opleve at modtage mindre opmærksomhed end kvinder kan eksempelvis være, at der er flere mænd end kvinder på online datingplatforme, og at der derfor naturligvis er flere mænd om budet (Danmarks Statistik 2020).

På baggrund af ovenstående afsnit, kan det altså diskuteres om de mange valgmuligheder, som online dating tilbyder, kan anses som en ulempe eller en fordel. I vores empiri har vi fundet eksempler på begge dele, og måske det derfor ikke behøves at blive opfattet som enten eller. Samtidig er det værd at tage med i overvejselsen, at Ansari og Klinenberg siger, at det ikke nødvendigvis gør det nemmere at træffe et valg, hvis man har *flere* muligheder. Derfor kan det ikke udelukkes, at informanterne ville sidde med de samme følelser, som de gør nu, hvis *ikke* de oplevede at have de mange muligheder på online dating, som de oplever.

### 10.3. Effektivisering af datinglivet

Online dating skaber grundlag for et datingliv præget af effektivitet. Det er i hvert fald det narrativ, som flere af informanterne taler ind i.

**Thomas:** Jeg har det samme forhold til Tinder, som jeg har til virkeligheden. Det er egentlig bare, at man har større spredning i virkeligheden. Så kan det godt være, at man kan sende en besked til fire, men man går kun op til en ad gangen i virkeligheden.

**Georg:** Så det er effektivitet eller hvad?

**Thomas:** Det er mere effektivt (...)

(Bilag 6: 49)

I denne interaktion mellem Thomas og Georg taler de sig frem til at effektivitet er kernen i det Thomas beskriver. Thomas gør det klart, at for ham er forskellen på Tinder og “virkeligheden” i bund og grund blot, at han har mulighed for at have kontakt til flere potentielle partnere ad gangen, når det foregår online. Dette kan siges at tale ind i Rosas begreb om acceleration af livets tempo. Ved hjælp af Tinder får Thomas nemlig mulighed for



at firedoble antallet af folk, han kan have kontakt til inden for samme tidsrum. Der er flere informanter, der giver udtryk for, at det er normalt for ham at have kontakt til flere ad gangen på samme tid gennem online datingplatforme. Eksempelvis nævner Sander, at det er normalt for ham at skrive den samme besked til fem ad gangen, mens Amanda fortæller, at hun altid skriver med flere i løbet af en uge (Bilag 5: 34, 42). Dette er eksempler på, hvordan teknologisk acceleration har betydning for informanternes datingliv. Her har accelerationen af kommunikationsprocesser nemlig gjort det lettere for informanterne at tage kontakt til folk, og dermed effektivisere deres tid. Samtidig omtaler flere informanter brugen af online dating som værende nemt og hurtigt, hvilket for dem skal forstås som noget positivt (Bilag 5: 19, 22; Bilag 6: 39). I denne henseende giver informanterne altså udtryk for hastighed som værende mere positivt ladet end Rosas opfattelse.

Vi har altså kunne se, at en del af vores informanter taler om, hvordan de har flere samtaler og flere relationer i gang på samme tid gennem online dating. Man kan argumentere for, at dette er en form for multitasking, som Rosa taler om i sammenhæng med acceleration af livets tempo. Når Rosa beskriver acceleration af livets tempo, argumenterer han for, at det for nogle resulterer i en oplevelse af tidsnød. Det er en oplevelse, som blandt andet Georg genkender:

Der er også det rigtige match, men det forkerte tidspunkt.  
Altså jeg kan selv mærke, at jeg er tidspresset i forhold til,  
at jeg har mange ting kørende, så når jeg får et match, så er  
jeg sådan: "Kan vi ses i maj?" (Bilag 6: 52)

Her trækker Georg på et metanarrativ: "den rigtige person; det forkerte tidspunkt", i forbindelse med sin oplevelse af at være tidspresset. Man kan her sige, at accelerationen af Georgs liv udenfor dating betyder, at han har oplevelsen af, at han måske går glip af muligheden for at møde "den rigtige person". Det er et metanarrativ, der går igen blandt informanternes fortællinger, da Jonas og Thomas efterfølgende i interviewet taler ind i selvsamme metanarrativ (Bilag 6: 66). Det kan sige noget om, at der blandt informanterne kan være en oplevelse af, at "den rigtige person" ikke altid passer ind i deres liv.

Oplevelsen af at være i tidsnød i relation til dating går igen hos flere informanter. Der er overordnet to måder, det viser sig på. Hos nogle, eksempelvis Georg, handler det om, at deres hverdag er travl, og at de derfor ikke har tid til at prioritere dating. Hos andre handler det

nærmere om, at online dating åbner op for så mange muligheder, at de ikke føler, at det er muligt for dem at nå at tage sig tid til alle de potentielle relationer (Bilag 5: 20, 41). Det er derfor et gennemgående tema for informanterne, at de oplever at skulle tænke over, hvordan de prioriterer deres tid, også i sammenhæng med dating.

Selvom det lader til, at nogle af informanterne til tider er påvirket af tidsnød, er der også fortællinger, hvor en mulig fortolkning er, at de ikke påvirkes af dette. Alma udtaler, at de gange, hvor hun har installeret Tinder, har hendes formål været "tidsfordriv" (Bilag 6: 16). Faktisk bliver ordet "tidsfordriv" skrevet af tre forskellige informanter i den indledende øvelse (Bilag 3), og emnet bliver taget op gentagne gange i interview 2. Det kan altså sige noget om, at informanterne bruger online dating til at få tiden til at gå, og at de i nogle tilfælde ikke nødvendigvis føler sig påvirket af tidsnød.

**Georg:** Der er ikke noget produktivt i det som sådan, fordi det leder ikke til samtaler... ja og bare at mødes i virkeligheden. Det bliver jo egentlig bare på telefonen og ikke rigtigt mere. Det er, når man ikke har andet at lave.

**Alma:** Ja, hvis man bruger det som tidsfordriv, det er rigtigt, så bliver det ikke til mere. (Bilag 6: 12)

Alma bekræfter Georg i hans udsagn om at bruge Tinder som tidsfordriv. Som vi netop har gennemgået, udtrykker Georg, at han til tider føler sig tidspresset, hvilket kan virke paradoksalt, når han i dette uddrag taler om at bruge Tinder som tidsfordriv. Her taler Georg ind i Rosas begreb om fremmedgørelse for egne handlinger. Han giver nemlig her udtryk for ikke at bruge tiden "produktivt" på Tinder. Dette hænger tæt sammen med følelsen af både at være i tidsnød, og alligevel bruge sin tid på overspringshandling. Rosa argumenterer for, at overspringshandling som disse skyldes, at det er nemmere at søge kortsigtede nydelse frem for at indfri langsigtede ønsker. Georgs oplevelser kan være et udtryk for fremmedgørelse over for sine handlinger, fordi han ved, at det han gør er uproduktivt.

Følelsen af at lave handlinger, som man egentlig ikke ønsker i sammenhæng med online dating kommer Alma også ind på:

(...) du sagde tempo, der tror jeg meget, at jeg tænkte på selve swiperiet eller sådan. Hvis jeg er kommet til at sidde længe, så nogle gange kan jeg godt få lidt brækfølelse over det faktisk, fordi jeg syntes lige pludselig, så har jeg set, hvad jeg har gang i udefra (...) "ej han var da godt nok grim", tænk at jeg kan sidde og sige sådan nogle ting om folk, jeg ikke kender. Altså jeg kan godt få sådan en urgghh luk det pis ned agtig (...) det er mange mennesker på meget kort tid. (Bilag 6: 54)

Dette citat kan ses som udtryk for flere sider af fremmedgørelse, som et resultat af den hastighed Almas brug af Tinder gøres med. Hun nævner, at hun gennem swiperiet på Tinder, skal forholde sig til en masse mennesker på kort tid, hvilket kan anses som en form for social overmætning, der gør det svært for hende at relatere til de mennesker, hun ser på platformen, og hun fremmedgøres derfor overfor dem. Ansari og Klinenberg fremhæver også tendensen til at glemme, at det er rigtige mennesker, man sidder og kigger på, på Tinder, hvilket kan genkendes i Almas oplevelse. Samtidig kan der ses et aspekt af selv-fremmedgørelse, idet Alma ser sig selv udefra, og får det dårligt over sin handling, da hun ikke kan genkende sig selv i den. Derfor kan det siges, at hun i denne situation mister sansen for, hvem hun er, og dermed får en forvrænget relation til sig selv. Alma udfører tilsyneladende en handling, som hun egentlig ikke har lyst til, men alligevel gør. Dette kan forstås som en form for fremmedgørelse overfor hendes handling. Almas oplevelser kan ses som et resultat af acceleration, idet hendes swiperi foregår i et tempo, hvor hun ikke når at tænke over hendes handling og den betydning, den har for hende.

Vi har observeret, at der var to måder blandt informanterne, hvor de oplevede at acceleration påvirkede deres datingliv. Fælles er, at informanterne frygter at spille deres tid. Amanda fortæller, hvordan hun ønsker at skrive i længere tid med sine potentielle dates. Dette begrundes hun med en travl hverdag, hvor hun forsøger at prioritere sin tid på dates, som hun føler en reel interesse i (Bilag 5: 35). Dette kan ses som et eksempel på, at Amanda ikke accelererer sit datingliv, men at resten af hendes liv er så accelereret, at hun vil sikre sig ikke at spille sin tid, når hun dater. Andre af informanterne taler i stedet om, hvor hurtigt de ønsker at overføre de online relationer til fysiske møder. Her er det tydeligt, at informanterne forsøger at bruge deres tid effektivt, da de oplever at lange samtaler online kan føles som

“spildtid” (Bilag 6: 53) uden en forsikring om, at relationen udvikler sig. Blandt de fleste af informanterne er der enighed om, at de gerne vil mødes fysisk så hurtigt som overhovedet muligt, ellers kan det resultere i, at de hurtigt mister interessen (Bilag 5: 35-36; Bilag 6: 57). Også Bauman taler om, at vi i dag lever i et samfund som er “hastigheds- og accelerationsfikseret”. Skulle man beskrive informanternes ønske om hurtige møder med Baumans ord, kan man sige, at de her afskyr udsættelser med ønsket om øjeblikkelig tilfredsstillelse. Samtidig kan det forstås som et tegn på, at informanterne ikke prioriterer at investere dyrebar tid til at opbygge relationer. Både Bauman og Rosa italesætter en tendens til, at man søger kortsigtede nydelser og relationer, hvilket også er tilfældet for flere af vores informanter. Eksempelvis tales der om, at informanterne benytter online datingplatforme til at finde uforpligtende relationer og one night stands.

Bauman beskriver, at kortsigtede relationer ofte og hurtigt ophører, fordi individer har en tendens til at knytte så løse bånd til andre, så de hurtigt kan trække sig. Det kan på sigt ændre sig fra at være spændende til at være anstrengende. Denne oplevelse var at findes hos Nadja.

(...) jeg var bare på dates nærmest hver dag i starten.  
Altså datede, hookede lidt up, sådan lidt blandet. Og  
så er det som om at hele marts, der har jeg bare haft  
en periode, hvor jeg bare ikke tog nogle nye ind, så at  
sige. (Bilag 5: 6)

Nadjas datingliv kan altså siges i starten at have været præget af et højt tempo og løst knyttede kortsigtede relationer. Hun taler senere om, at hun nu ser nogle bestemte personer mere fast, og hun er begyndt at nedsætte sit tempo i dating (Bilag 5: 36). Dette kan fortolkes som et udtryk for, at hun til at begynde med oplevede det høje tempo som spændende, men at det på sigt har ført til, at hun oplevede det som anstrengende. Nadjas fortælling kan altså ses som et eksempel på, at hun går imod den accelerations-tendens, som Rosa og Bauman beskriver, når hun siger, at hun nedsætter sit tempo.

Vi har i ovenstående afsnit fundet frem til, at vores informanternes fortællinger viser, at der godt kan siges at være en tendens til, at deres oplevelser med online dating er præget af acceleration og fremmedgørelse. Der er dog også eksempler på det modsatte, nemlig at nogle informanter bevidst sætter deres tempo ned, og nogle endda bruger online dating til

tidsfordriv. Derudover har vi fundet frem til, at der er to måder, hvorpå acceleration lader til at have en påvirkning på informanternes tilgang til datinglivet.

## 10.4. Forholdets fangenskab

I begge fokusgruppeinterviews opridser informanterne fire gennemgående relationstyper, som man kan søge og indgå i ved brug af online dating; bollevenner, venner, kærester, one night stands. Der var en underliggende indforståethed om disse fire typer af relationer, som ikke blev udfordret i samtalen. Vi så dog også mellemstadier af de fire relationstyper i informanternes fortællinger, eksempelvis at date i en periode eller ses uforpligtende nogle gange. Derudover anser informanterne bekræftelse som en motivation for brugen af online dating.

Vi har set en tendens til, at der i fokusgrupperne blev talt mest om de uforpligtende relationer, hvor sex er omdrejningspunktet. I interview 2 observerede vi nogle dominerende dynamikker blandt informanterne, der talte de uforpligtende relationer op og de forpligtende relationer ned. De informanter, der dominerede samtalen, brugte alle Tinder til at finde uforpligtende relationer og sex, hvilket skabte et narrativ om dette som værende motivationen for at bruge Tinder. Vi oplevede at disse informanter hurtigt tog ordet og styrede samtalen. En mulig fortolkning af dynamikken er, at dette resulterede i, at dem, der søgte kæresteforhold, holdt sig tilbage med at tale om det. Et eksempel på denne dynamik ses, da vi spurgte ind til hvilke forhold, man søger, og samtalen med en underforstået enighed hurtigt kom hen på uforpligtende sex (Bilag 6: 27-28). Hertil tilføjede Georg forsigtigt: *“Der er jo også dem der søger forhold. Det er bare for at smide den ud også.”* (Bilag 6: 28). Her udfordrer Georg det narrativ, som de andre informanter implicit har talt frem som værende formålet med online dating. Dog forsøger han ikke at associere sig selv med en, der søger parforhold. Idet han siger “dem”, kan det nemlig forstås som en form for distancering. Vi oplevede generelt en tendens til, at det var lettere for informanterne at fortælle og tale åbent om, at de søgte sex end at fortælle, hvis de ledte efter parforhold. Dette kom som en overraskelse for os, eftersom vi selv havde en forforståelse af, at der ville være et makronarrativ om, at sex ville være intimt og privat at tale om og at søgen efter kæresteforhold var mere accepteret.

Informanterne skabte dermed et narrativ om uforpligtende sex som værende “det gode” og dermed det lette at snakke om, hvorimod det næsten kunne opfattes som lidt tabubelagt at indrømme, at man ønskede at finde en kæreste. Narrativet kan derfor siges at tale ind i

Baumans forståelse af menneskers tilgang til forhold, nemlig at man frygter forpligtelse og fremmer de lette og kortvarige relationer. Derudover har vi tidligere henvist til kvantitativ forskning, der konkluderer, at kærlighed er en stærkere motivation for brugen af Tinder end uforpligtende sex (Sumter 2017). Disse modstridende resultater kan sige noget om, at kvalitative og kvantitative metoder kan give forskellige resultater. I dette tilfælde kan det tænkes, at gruppedynamikken har været årsag til et resultat, der står i modsætning til resultatet fra den kvantitative metode, hvor man har svaret enkeltvis. Vi vurderer altså at samtalen har betydet, at informanterne har talt ind i nogle større samfundsmæssige narrativer, hvor parforholdet ikke anses som ideelt. Vi vil uddybe denne pointe yderligere i diskussionen.

Vi observerede ikke samme dominerende dynamikker om parforhold i interview 1, men der gik den samme fortælling igen blandt flere af informanterne om, at uforpligtende sex var deres primære årsag til at benytte Tinder. Der opstod samtidig en fortælling, hvor de uforpligtende forhold blev glorificeret. Vi observerede, at nogle af informanterne skabte et narrativ om parforholdet som værende nærmest en form for "fangenskab". Denne samtale viser, hvordan nogle af informanterne i deres interaktion forhandler sig frem til dette narrativ:

**Amanda:** (...) efter langvarige forhold, skal man ligesom lige malke sin ungdom lidt. Jeg skal ikke blive fanget i et eller andet forhold. Det var i hvert fald det, jeg tænkte, da jeg blev single i 2019 (...) Der skulle jeg bare ud og være ung og dum.

**Nadja:** Ja. Jeg føler meget, det er min anden ungdom, jeg lever lige nu. (griner).

**Theis:** Jeg havde også et langt forhold på fem år efter skolen. Der kunne jeg også godt mærke bagefter, der var det ligesom, man blev helt teenager igen ikke, så skal man bare ud og hygge sig. Det er også dejligt, det der med at være fri, synes jeg.  
(Bilag 5: 40)

De tre informanters samtale kan her fortolkes som, at de ser forhold som noget negativt, der indskrænker deres frihed. Samtidig tales der ind i nogle metanarrativer, der idealiserer

ungdommen såsom “min anden ungdom” og “ung og dum”, der tilsyneladende ikke kan forenes med et forhold. Bauman bruger beskrivelsen “indespærringens rædsler” om forhold, hvilket er en forståelse som informanterne her taler ind i. Dette medfører en frygt for at føle sig bundet til et forhold, der udspringer af et fokus på individualisering. Når Amanda beskriver, hvad hun søger i et forhold, siger hun:

(...) Jeg er ikke typen, hvor jeg synes, man er sammen 5-6 dage om ugen. For mig er det meget vigtigt, at de har et liv selv og har andre venner. (...) Jeg var hovedpersonen i hans (ekskæresten red.) liv på en måde, som jeg ikke følte jeg kunne håndtere, når jeg selv har så mange andre bolde i luften. Så for mig er det også meget vigtigt, at der er noget individualitet. (Bilag 5: 37)

Det bliver her tydeligt, at Amanda sætter værdi i individualitet, som Bauman beskriver som et vigtigt træk ved moderniteten. Med Baumans ord kan det siges, at hun anser denne type forhold som en byrde, der holder hende tilbage, og som hun føler en frygt for ikke at kunne håndtere. Derudover siger Amandas udtalelser noget om, at et ideelt parforhold er knyttet løst, på samme måde som Bauman peger på. Det kan anses som et udtryk for et ønske om et parforhold, der minder om Baumans definition af UP-forhold. I et forhold ønsker hun nemlig at beholde sin uafhængighed, men samtidig dele samværet, når hun har lyst og behov. For flere af informanterne var det ikke nødvendigvis en fysisk relation, de søgte gennem online dating. Blot det at blive bekræftet og få opmærksomhed kan være fyldestgørende for deres behov. Amanda fortæller:

Og så har jeg sagt confidence-boost. Fordi meget af det for mig i starten handlede om, at så kan jeg få lov til at få at vide at jeg er pæn 5-10 gange om dagen ik. Det er meget fint, og så behøver jeg ikke mere end det. (Bilag 5: 4)

Bekræftelse og selvsikkerhedsboost blev nævnt gentagne gange af informanterne både i den indledende øvelse og løbende i interviewene. Blandt flere var der enighed om, at dette var en motivation for brugen af online dating. Dette siger noget om, at de, i hvert fald i perioder,

ikke har behov for at opbygge relationer, der kan lede til hverken kort- eller langvarige forhold, men at overfladisk bekræftelse kan være nok.

En anden type forhold, som Bauman beskriver, er lommeforholdet. Flere af informanterne fortæller om relationer, som vi mener kan karakteriseres som lommeforhold. Nadja fortæller, hvordan hun for tiden ses med tre fyre (Bilag 5: 34, 43). Dette fortolker vi som et slags lommeforhold, hvor hun har flere i "lommen", som hun kan trække frem, når hun har behov for det. I ét tilfælde fortæller Nadja, at hun har afsluttet et forhold, da det begyndte at blive for følelsesmæssigt seriøst (Bilag 5: 38-39), hvilket taler ind i Baumans forståelse om frygt for forpligtelse og tendens til kortvarige forhold. Samtidig taler Bauman om, at man skal undgå følelsesmæssige understrømme i lommeforhold, og det lader til, at Nadja forsøger at undgå netop dette.

Alma fortæller om et langvarigt forhold til en bolleven, som hun af flere omgange har "lagt i lommen" og taget frem igen, når det har passet ind i hendes liv.

Og så tror jeg, vi sås totalt uforpligtende ja i 2-3 år og var bare begge to mega indstillet på, at du ved, så når jeg havde en kæreste, så skrev vi ikke sammen, og så når jeg var single, så mødtes vi og sådan nogle ting.  
(Bilag 6: 25)

Man kan sige at Almas langvarige lommeforhold lader til at være præget af magelighed og mobilitet, som Bauman associerer lommeforhold med. Det er interessant, hvordan Almas relation i modsætning til Baumans beskrivelse af lommeforholdet rent faktisk er langvarigt, men stadig indeholder de andre elementer fra Baumans definition.

I Baumans teori påpeger han, at der kan findes en tendens til, at måden man dater på, er udtryk for, at man forsøger at kompensere kvantitativt, når man lades i stikken kvalitativt. Nadja fortæller, at hun i sit tidligere forhold havde ting, hun ikke var helt tilfreds med (Bilag 5: 19). Med Baumans ord, kan man sige, at hun blev "ladt i stikken" kvalitativt. Flere gange i løbet af interviewet taler hun om, hvordan hun siden bruddet med ekskæresten har datet og "hooket up" med flere forskellige personer, som hun har mødt på Tinder, og hun har haft brug for at komme ud og eksperimentere (Bilag 5: 19). Dette kan ses som et udtryk for, at Nadja har haft brug for at kompensere kvantitativt, for det hun ikke fik kvalitativt i sit



tidligere forhold. Om en af dem hun ses med, siger hun: “(...) *der er måske én som jeg er lidt for glad for, i forhold til hvad jeg burde være.*” (Bilag 5: 43). At hun omtaler det at være glad for en anden person, som noget hun ikke burde være, kan være et udtryk for, at hun er i en periode, hvor hun foretrækker flere uforpligtende forhold, frem for at binde sig til ét forpligtende forhold. Igen gives der her udtryk for, at “forholdet” hos informanterne forstås som noget negativt. Andre informanter oplever ligeledes at prioritere mange muligheder frem for at binde sig til en. Amanda udtaler:

Men jeg tror også nogle gange det der med, jeg ved ikke om, I har prøvet det, hvis man har spillet på flere heste. Man får altid en favorit. (...) Jeg tror, man har misset ret mange chancer ved at køre det der favoritspil. (Bilag 5: 31)

Dette taler ind i paradokset om valgmuligheder, da Amanda anser det som risikabelt at binde sig til én person, da man dermed kan gå glip af potentielt bedre muligheder. Dette går samtidig imod det, der karakteriserer et traditionelt parforhold, hvor man er nødsaget til at binde sig. Risikoen for at misse andre og potentielt bedre partnere kan derfor betyde, at der medfølger en frygt for at have valgt det forkerte parforhold, der kan være til stede uagtet, hvilket forhold man indgår i. Dette taler ind i både Baumans og Ansari og Klinenbergs teorier, der påpeger, at man altid ønsker at holde sine muligheder åbne i troen om, at der kan komme en bedre mulighed. Yderligere påpeger Ansari og Klinenberg, at nutidens generation er præget af ideen om, at der findes en soulmate, og derfor fortsætter den konstante søgen efter denne idealiserede person. Forestillingen om denne eneste ene kan muligvis være katalysator for frygten for at misse chancer, som kan være bedre end det, man allerede har.

I forlængelse af informanternes tilgang til forhold er en anden pointe, at det at lægge følelser i relationer, kan betragtes som noget negativt. Et eksempel på dette er en samtale i fokusgruppe 2, hvor Maja fortæller, at hun “cutter” kontakten, så snart en relation afsluttes. Dette stiller nogle af de andre informanter sig undrende overfor og spørger ind til om, det så er fordi, hun har følelser involveret (Bilag 6: 33-34). Måden informanterne omtaler det “at have følelser” involveret i dating, virker til at fremstille det som værende noget, der ikke er ønskværdigt. Denne samtale afspejler igen ønsket om en følelsesmæssig distance i sine relationer. Et andet eksempel på at det ikke anses som ønskværdigt at have følelser involveret i online dating, er Theis, der siger: “*Man skal ikke lægge for meget i det. Man skal ikke lægge for mange*

*følelser i det tror jeg. Dem der lægger mange følelser i det, kan godt blive lidt såret derinde (...)*”(Bilag 5: 48). Dette hænger tæt sammen med fortællingen om at søge lommeforhold, hvor relationerne er flygtige. Den generelle fortælling er, at det er en styrke ikke at tage online dating for alvorligt og dermed samtidig en svaghed at have for mange følelser i sine relationer.

Da informanterne skulle tale om emnet “kærlighed”, viste det sig hurtigt, at de fleste havde svært ved at definere, hvad der ligger i ordet (Bilag 5: 37; Bilag 6: 63-64). Dog viser det sig gennem begge fokusgruppeinterviews, at flere af informanterne taler ind i nogle genkendelige metanarrativer om kærlighed. Disse metanarrativer er blandt andet: “du ved når den rigtige kommer”, “kærlighed ved første blik” og “det kommer når du mindst venter det” (Bilag 5: 38, 39, 40; Bilag 6: 59, 66) Dette siger noget om, at der alligevel findes nogle underbevidste forståelser af, hvad kærlighed indebærer, som informanterne taler ind i.

På trods af informanternes manglende evne til at definere kærlighed, samt deres tendens til at tale forhold ned, stod det klart at fire informanter alligevel havde fundet kærester gennem Tinder. Dette er interessant, eftersom den overordnede tilgang til brugen af Tinder, er, at man benytter app'en med en vis useriøs distance. Til trods for at nogle har fundet kærester virker det til at være vigtigt for dem at understrege, at det ikke var deres formål med at være på Tinder.

**Alma:** Det er jo nok, fordi jeg jo ikke tager det seriøst.

**Agnes:** Men du får jo kærester af det altså.

**Alma:** Jamen, ja, men altså, jeg går jo ikke ind i og sådan søger efter en kæreste. Jeg går jo ind og søger efter tidsfordriv, og så lige pludselig så ender der fandme alligevel med at være en, der fanger min interesse, men det plejer at være meget tilfældigt, ikke. (Bilag 6: 59)

Agnes udfordrer Almas narrativ om, at hun ikke tager Tinder seriøst, mens Alma tilsyneladende har et behov for at forsvare sit narrativ. Dette kan igen siges at tale ind i

narrativet om, at det ikke ses som attraktivt at aktivt søge og indgå i et forhold - i hvert fald ikke hvis det søges online. En mulig fortolkning på Almas reaktion er, at hun ikke vil associeres med dette, da hun muligvis oplever denne opfattelse som et negativt makronarrativ. Informanterne virker til generelt at have en vis modvilje mod at tale om ønsket om at finde en kæreste. Faktum er dog at flere af dem alligevel har fundet netop denne type relation gennem online dating. Det kan derfor diskuteres, om Bauman og Rosas forventning om, at man søger og finder kortsigtede relationer og øjeblikkelig nydelse, er dækkende.

Opsamlende kan det siges, at vi har fundet et dominerende narrativ blandt informanterne, der fremstiller forhold som ikke ønskværdige. Teoriernes forståelse af at individer ikke vil indgå i forpligtende, langvarige forhold er genkendelige i informanternes narrativer. Dog tegner informanterne, modsat teorierne, et positivt billede af dette, da de ikke ser frihed og individualitet som foreneligt med forholdet. Det kan diskuteres, hvorvidt teorierne er dækkende nok, idet vi fandt frem til typer af relationer, som de ikke beskriver. Dette gælder Almas langvarige lommeforhold, samt bekræftelse som erstatning for et forhold.

## **10.5. Var du så desperat eller hvad?**

I dette afsnit vil vi give et overblik over de forestillinger og fordomme om online dating, som optræder hos informanterne i vores to fokusgruppeinterviews. Vi har været interesseret i dette, fordi det både kan fortælle noget om informanternes og de større samfundsmæssige narrativer om online dating, samt om mikro- og makroniveau kan siges at have en påvirkning på hinanden.

En fordom, der især gik igen hos informanterne, var, at Tinder er en app, hvor folks primære formål er at finde sex. Da vi i interviewene spurgte ind til, hvad motivationen kunne være for at være på Tinder, var svaret klart.

**Thomas:** Sex, altså tænker jeg.

**Agnes:** Ja, det er en klassiker! Den tror jeg alle sammen...

(Bilag 6: 27)

I denne interaktion fra interview 2 ses det, hvordan der mellem informanterne er en indforståethed om, at sex er “en klassiker” at søge gennem Tinder. Det at Agnes bliver afbrudt, kan tyde på, at de andre føler, at det er en selvfølge, og derfor ikke behøver en uddybning. At de omtaler det som en klassiker, kan også sige noget om, at det taler ind i et fælles makronarrativ. På et andet tidspunkt i interviewet taler Georg og Jonas om samme emne:

**Georg:** Der er også de der konstruktioner, som Tinder har. Altså det er en sex-app: “når okay, men så er det jo sex, du får via den app”.

**Jonas:** Ja, det er måske også det, der gør, at nogle bare siger sådan: "Kun parforhold, er du det rigtige sted?"

**Georg:** Nej, “du passer ikke lige ind her”.  
(Bilag 6: 29)

Her taler Georg og Jonas ind i samme makronarrativ, samt den medfølgende opfattelse af, at det er underligt kun at søge efter parforhold på online dating. Denne forståelse kan muligvis ses som en forklaring på modviljen til at italesætte ønsket om at søge en kæreste, som vi tidligere har været inde på. Flere af informanterne var åbne omkring deres formål med brugen af Tinder, og de bekræftede fordømmen om at søge uforpligtende sex. Eksempelvis siger Nadja: “*Jeg tror mange af mine veninder er sådan, hvis man er på dating-apps, så er det bare for at knalde. Der er jeg jo fordømmen, og jeg opfylder den (...)*” (Bilag 5: 45). Makronarrativet om Tinder som en sex-app er både et, informanterne taler frem, men også et, som de oplever, eksisterer i samfundet. Dog understreger de, at det selvfølgelig ikke er den eneste måde at bruge app'en på. Flere af informanterne har, som tidligere nævnt, fundet en kæreste på Tinder, og nævner også andre venner og bekendte, der har fundet kærester. Det at have fundet sin kæreste på Tinder er dog også noget, der hersker fordømme om. Sander siger eksempelvis:

Altså jeg har veninder, som nægter at have en kæreste, som de har fundet på online dating, fordi de synes, det ville være for nederen. Når man bliver gift, skal man have en god historie. (Bilag 5: 46)

Dette er en fordom som flere informanter kommer ind på, nemlig, at man ikke har lyst til at skulle fortælle, at man har fundet sin kæreste på Tinder. Dette kan muligvis skyldes fordommen om, at Tinder er en sex-app, men også andre fordomme, som informanterne mener findes om online dating. Flere af dem fremhæver, at der findes en fortælling om, at man enten er desperat eller ikke kan finde ud af at score i virkeligheden, hvis man finder en kæreste online.

**Alma:** Jeg tror en klassisk fordom for mig om Tinder, er, (...) at hvis man hører, at nogle har fundet deres kæreste gennem Tinder, så kan man godt med det første tænke: "Når, så du har bare intet game i virkeligheden eller hvad?" (alle griner) "Når okay, var du så desperat eller hvad?" (...)

**Georg:** "Er du nødsaget til at bruge Tinder til at gå ud og møde folk?"

**Alma:** Ja, og hvilket folk jo næsten aldrig er. Det er næsten aldrig, fordi de er nødsaget til det, det er jo bare... men alligevel så er det det, man sådan lidt tænker. (Bilag 6: 73)

Det er interessant, hvordan det lader til, at desperation mest forbindes med dem, der søger forhold, og ikke dem, der søger uforpligtende relationer og sex. Derudover er de omtalte fordomme, som informanterne også selv reflekterer over, paradoksale, eftersom de alle er brugere af Tinder og opfatter det som indlysende, at "*hvis folk er single, så har de Tinder*" (Bilag 6: 60). Det lader derudover til at informanterne oplever, at der eksisterer et makronarrativ om, at individer helst ikke vil have, at andre skal vide, at de er på Tinder. Informanterne understreger dog, at de ikke selv har det på den måde, og det kan altså her siges, at makronarrativet ikke påvirker dem.

En sidste fordom, der nævnes i begge interviews, er, at det er sværere at være mand på online dating, end det er at være kvinde (Bilag 5: 46; Bilag 6: 80). Dette, som vi tidligere har nævnt,

er fordi, der hersker en forestilling om, at mænd får færre matches og mindre opmærksomhed på online datingplatforme, end kvinder gør, hvilket Ansari og Klinenberg også finder frem til.

Det har altså vist sig, at der eksisterer forskellige forestillinger og fordomme om online dating og dets brugere. Disse viser sig både på mikro- og makroniveau. Hvis Tinder som en sex-app eksempelvis er udtryk for et makronarrativ, kan informanternes fortællinger ses som påvirket af dette, idet vi tidligere fandt frem til, at snakken om de uforpligtende forhold dominerede fortællingerne.

## 11. Diskussion

Vi vil i følgende kapitel diskutere, hvorvidt informanternes narrativer kan siges at afspejle teoriernes forståelse, samt om disse kan være påvirket af gruppedynamikkerne i interviewene. Afslutningsvis vil vi diskutere om, de udvalgte teorier er dækkende for de narrativer, der har vist sig i vores empiri.

### 11.1. Ej shit, sidder vi og taler for Tinder her?

Igennem de forrige fem analyseafsnit, har vi forsøgt at belyse informanternes narrativer og sat dem i relation til teoriene. Dette for at se om informanternes narrativer kan siges at afspejles i teoriernes forståelser, som vi har overført til online dating. Ud fra teoriernes forståelser, havde vi en forventning om, at informanternes narrativer i nogen grad ville afspejle de negative konsekvenser, som teoriene påpeger. Dette har fortællingerne også vist sig at gøre, men som vi vil gennemgå her, betyder det alligevel ikke, at informanternes narrativer nødvendigvis stemmer overens med de forståelser, der er at finde hos teoriene.

Som det er gennemgået i analysen, så udtrykker informanterne, at der både findes negative og positive aspekter ved brugen af online dating. De negative sider ved brugen af online dating er blandt andet social overmætning, at man behandler hinanden dårligere og uoverskuelighed ved for mange valgmuligheder. Til trods for dette, tegner informanterne dog et overvejende positivt narrativ om brugen af online dating. De positive aspekter, informanterne ser ved brugen af online dating, er blandt andet, at informanterne har mulighed for at fremstille sig selv som de ønsker, online dating giver mulighed for frihed og uforpligtende forhold, at Tinder smitter af og bidrager positivt til deres tilgang til dating i "virkeligheden", samt at Tinder giver mulighed for nemt og hurtigt at tage kontakt og møde et match.

At online dating viste sig at blive fremstillet så positivt, som det gjorde, overraskede os, da det gik imod vores forforståelser om, at mange associerer online dating med noget negativt. Denne overraskelse var også at finde hos Alma, som i slutningen af fokusgruppeinterviewet påpegede: "*Ej shit, sidder vi og taler for Tinder her.*" (Bilag 6: 81). De andres reaktion på dette var, at de begyndte at grine. Dette fortolker vi som et tegn på, at de anser det som bemærkelsesværdigt, at de taler positivt om Tinder. Set i lyset af interviewet, hvor informanterne trods alt har været inde på negative aspekter af online dating, kan det nemlig

fremstå paradoksalt, at de alligevel både løbende og til sidst kommer frem til, at online dating overvejende anses som positivt. Overraskelsen over den positive fremstilling af online dating kan muligvis sige noget om, at der er makronarrativer, der påvirker både os og vores informanter. Et makronarrativ, hvor online dating tilsyneladende ikke “burde” blive anset som noget positivt.

Som vores analyse har vist, er der mange tilfælde, hvor informanterne taler ind i de samme pointer, som teorierne gør, men det kan diskuteres om de konsekvenser, der følger af online dating, skal anses som værende positive eller negative. De gange, hvor vi har fundet frem til positive fortællinger og syn på online dating, kan i flere tilfælde ses som modfortællinger til de perspektiver, som teorierne bidrager med. Ser man fra teoriernes synspunkt, er det negativt, at tendenser såsom mange muligheder, hurtighed og useriøse relationer præger dating. Ser man fra de narrativer og forståelser, der er kommet frem i vores empiri, har man den modsatte forståelse, nemlig at de helt samme tendenser fremstår positive og at online dating blot åbner op for flere gode muligheder. Det er altså paradoksalt, at informanternes narrativer taler ind i teoriernes forståelser, men at deres oplevelser med det, som teorierne beskriver, har negative konsekvenser for individet, opleves positivt af informanterne.

### 11.1.1. Gruppedynamikkens betydning

Til trods for informanternes positive narrativer om online dating, kan det diskuteres, hvorvidt gruppedynamikken kan have påvirket, hvilke narrativer der har været dominerende og blevet talt frem under interviewene. Det kan ikke udelukkes, at nogle negative aspekter kan være falmet og dermed overset grundet gruppedynamikken. Som vi tidligere har analyseret frem, har vi set en tendens til, at det var lettere at tale om Tinder på en useriøs måde, og brugen til tider anses som værende for sjov. De negative aspekter kom i mindre grad frem. Vi har yderligere set en tendens til, at informanterne afbrød hinanden eller talte let og videre hen over det, hvis én forsøgte at bringe et mere seriøst emne op i samtalen. De seriøse emner blev i flere tilfælde erstattet med noget let og useriøst. Et eksempel på dette er fra fokusgruppe 1:

**Amanda:** (...) så lægger man det her billede op. Uh så fik man nogle mærkelige beskeder. Så væk med det igen. Jeg havde et billede, hvor jeg bare tror, jeg havde bh og shorts på, på Roskilde. Der var så mange, der bare skrev



alt muligt: "god røv", og sådan noget. Hver anden besked var sådan. Og det er ærgerligt, for det var et fedt billede, og jeg har det herre sjovt, men jeg kan ikke have det oppe (...)

**Sander:** Det er mærkeligt.

**Amanda:** Jeg har også et billede i laboratoriekåbe, hvor alle skriver: "Uh, det ser sexet ud at være sygeplejerske". (...) det sådan en øv ting at komme med som kommentar.

**Sander:** Ja, jeg har også bare et billede, jeg lavede beton-kunst på min højskole, hvor jeg lavede en beton-ølkasse, så den har jeg bare et billede af. (Bilag 5: 15-16).

I dette udsnit af samtalen ses det, hvordan Amanda fortæller om en ubehagelig oplevelse ved brugen af Tinder. Hun udtrykker her sin frustration omkring de mange uønskede beskeder. Da Sander sporer samtalen hen på sin hjemmelavede beton-ølkasse, begynder de alle at grine og lave sjov. Her udvikler samtalen sig ubevidst fra et mere alvorligt emne til noget useriøst. Samtalen bliver aldrig sporet tilbage til Astrids oplevelse, da ingen af de andre informanter spørger ind eller taler videre ind i hendes narrativ om negative erfaringer med brugen af Tinder. Vi har generelt oplevet, at der var en tendens til, at informanterne undlod at tale ind i hinandens narrativer, når det involverede sårbare eller alvorlige emner. Til gengæld talte de i højere grad ind i hinandens narrativer, når online dating blev omtalt som eksempelvis uforpligtende og sjovt.

På baggrund af eksempler, hvor seriøse samtaler blev afbrudt og erstattet med mindre seriøse emner, kan det diskuteres om de dominerende positive narrativer om online dating, som vi fandt, kan forklares med de gruppedynamikker, der har været i de to interviews. Det kunne nemlig tyde på, at enkelte informanter havde narrativer, der pegede i en mere negativ retning, som de ikke fik mulighed for at uddybe i tilstrækkelig grad. Vi vil altså argumentere for, at dette kan bunde i dominerende gruppedynamikker, der kan holde personlige mikronarrativer tilbage.

En anden tendens, vi har set i fokusgruppeinterviewene, er, at informanterne har søgt bekræftelse hos hinanden, når de har berørt sårbare emner. Jonas og Thomas har en samtale i fokusgruppe 2, hvor dette kommer til udtryk:

**Jonas:** Altså jeg tror sådan måske 1 ud af 50 hvor jeg oplever at jeg bliver skrevet først til. Nu ved jeg ikke, om det er sådan en generel ting, du også har?

**Thomas:** Ikke 1 ud af 50, men jeg kan godt følge at det er oftest. I bund og grund er det oftest mig selv, men det kommer også an på, altså nu har jeg i en længere periode slet ikke været så aktiv på Tinder og så har jeg ikke skrevet til mange, og så åbner jeg min profil igen og så er der mange der har skrevet til mig (...) (Bilag 6: 6)

Dette kan fortolkes som et udtryk for, at Jonas søger bekræftelse hos Thomas for ikke at være alene om den oplevelse af, at hans matches ikke skriver til ham. Denne oplevelse bliver ikke direkte genkendt af Thomas, og samtalen fortsætter med et andet emne. Dette kan muligvis have ført til, at Jonas ikke har haft lyst til at uddybe, da han kan have følt sig alene med sin oplevelse. Det kan også her diskuteres, om informanterne har haft nogle bagvedliggende mikronarrativer, der ikke kommer frem i fokusgruppeinterviewet, fordi de måske ikke har følt sig trygge nok til at fortælle om dem.

Som de netop gennemgåede eksempler viser, kan der altså argumenteres for, at gruppedynamikker kan have haft betydning for vores resultater og deraf følgende konklusioner. Her kan vi igen referere til den læste kvantitative forskning, der kan underbygge dette argument. Som tidligere nævnt kommer den kvantitative undersøgelse, der er udført af Sumter et al. (2017), frem til nogle andre resultater, end vi har gjort. Denne undersøgelse baserer sig på spørgeskemaundersøgelser, hvor informanterne altså skulle svare enkeltvis. Man kan derfor diskutere, hvorvidt det netop er gruppe-aspektet, hvor informanter skulle svare i selskab med andre, der har gjort, at vi har fået nogle anderledes besvarelser. Det kunne nemlig tyde på, at individer i en fokusgruppe gensidigt påvirker hinanden. Det kan derfor diskuteres om man havde undgået dette, hvis vi havde lavet enkeltinterviews. Vi vil dog argumentere for, at enkeltinterviews havde betydet, at der var andre perspektiver, der ikke var blevet åbnet op for. Det gælder blandt andet de ting der tales frem i gruppeforhandlinger samt blikket for de større makronarrativer. Det kan ikke desto mindre

diskuteres, om et andet metodevalg havde givet os resultater, der adskiller sig fra dem vi i denne undersøgelse er nået frem til.

## 11.2. Teoriernes forklaringskraft

Eftersom de resultater vi har fundet frem til gennem vores analyse har været meget empirinære, vil vi til sidst forsøge at samle op og se resultaterne i et større perspektiv. Det er derfor også oplagt at diskutere, hvorvidt teorierne har været dækkende nok for vores undersøgelse. Teorierne der bidrager med et samfundsperspektiv, har vi indtil videre sat i sammenhæng med enkelte dele af de mikrofortællinger, som vi har adgang til gennem vores empiri. Dog kan teorierne også bruges til at se på et makroperspektiv, hvor det kan vurderes, om teoriernes forståelser af større samfundstendenser kan siges at være gældende for vores informanter og deres fortællinger.

Det kan overordnet siges, at mange af de tendenser, som teorierne påpeger, har været at finde i informanternes narrativer. Det gælder eksempelvis Rosas begreber om acceleration og fremmedgørelse, Baumans forståelse af kortvarige forhold og Ansari og Klinenbergs syn på det paradoksale i at have mange valg. Ser vi blot på dette, må man derfor sige, at teorierne kan siges at passe på vores empiri. I forhold til vores undersøgelse, vil vi dog argumentere for, at teorierne primært yder forklaringskraft i forhold til de fænomener og tendenser, der præger datingkulturen, og ikke hvordan det enkelte individ oplever dette. Når det kommer til informanternes oplevelser og erfaringer, er teorierne nemlig ikke tilstrækkelig dækkende. Eftersom teorierne tegner et dystert billede, vil vi argumentere for, at de overser nogle af de mere positive aspekter ved online dating, som også eksisterer. Ansari og Klinenbergs teori repræsenterer et teoretisk synspunkt, der til en vis grad anerkender, at der både er positive og negative aspekter ved online dating, hvorimod Bauman og Rosa forholder sig kritisk. Dog skal der tages højde for, at Bauman og Rosas teorier ikke direkte relaterer sig til online dating, men i stedet moderne parforhold og det accelererede samfund. Vi formoder dog, på baggrund af deres samfundsdiagnoser, at deres kritiske syn kan overføres til online dating og dets mulige konsekvenser. Da online dating er et nyere fænomen, der hele tiden ændrer sig, kan det være en årsag til, at de valgte teorier ikke er dækkende nok. Baumans teori er fra før dating apps eksisterede, og man kan derfor diskutere, om hans teoretiske perspektiver havde været anderledes, hvis han havde haft mulighed for at tage højde for den nye udvikling i datingkulturen.

Til trods for, at online dating i dag er et stort fænomen, har vi oplevelsen af, at det ikke er et område, der er teoretisk afsøgt nok. Det har nemlig været en udfordring at finde teorier, der dækkede netop de perspektiver, som vores empiri viste. Samtidig har vi erfaret, at det har været svært at finde forskellige teorier, der relaterer sig direkte til online dating.

Hvis vi skal se vores resultater i et større samfundsperspektiv, kan der argumenteres for, at informanternes narrativer om deres tilgang til relationer, hvor der er fokus på individualitet og uforpligtende forhold, muligvis kan være en del af forklaringen på, hvorfor flere bor alene, og dermed ikke sammen med en partner. Som statistikken, vi refererer til i problemfeltet viser, har antallet af enlige voksne/ singlehusstande nemlig ramt et historisk højt niveau. Dette kan være et udtryk for, at der også på samfundsplan er en tendens til, at individer vægter frihed og individualitet i en relation højere end det traditionelle kæresteforhold, hvor man forpligter sig mere til hinanden.

## 12. Konklusion

Vi vil i dette afsnit besvare vores problemformulering ved at præsentere de konklusioner, vi er kommet frem til på baggrund af vores undersøgelse.

Det kan konkluderes, at vores informanter har talt flere narrativer frem om online dating, hvilket har vist sig på både mikro- og makroniveau. Vi har gennem analysen fundet frem til fire narrativer, der har været mest fremtrædende blandt informanterne. Et af disse var narrativet om online dating som modsætning til virkeligheden. Her opleves det, at der findes andre spilleregler på online dating end i “virkeligheden”, hvilket samtidig fører til, at datingsapps omtales som et spil. Opfattelsen af online dating som noget andet end virkelighed kan bl.a. resultere i en anden opførsel online end offline. Samtidig eksisterer der en opfattelse af, at det er tabubelagt at søge partnere gennem online dating og at “virkeligheden” dermed er bedre. Dette på trods af, at anden forskning har vist, at det netop er partnere, de fleste søger gennem online dating.

Et andet narrativ der trådte frem hos informanterne var, at kæresteforhold anses som noget, der ikke er ønskværdigt. I dette narrativ forbindes forholdet med fangenskab og byrder, mens singlelivet forbindes med frihed og individualitet, som anses som essentielt for et ideelt ungdomsliv. I forlængelse af dette blev yderligere et narrativ tydeligt, nemlig at sex og uforpligtende relationer anses som “det gode”, og dermed det, der er lettest at tale om. Denne forståelse fremstod som implicit hos informanterne og dominerede samtalerne. Modsat blev snak om seriøse relationer og følelser mødt med spørgsmål og fik ikke rum til at fylde i samtalen. Et andet narrativ der opstod som følge af dette narrativ var, at online dating, især Tinder, bliver opfattet som et sted, hvor det er mest naturligt kun at søge sex og uforpligtende relationer.

Disse fremtrædende narrativer er opstået som et resultat af de dynamikker, der var dominerende i netop vores fokusgrupper. Disse resultater kunne dog have været anderledes, hvis vi havde lavet enkeltinterviews. Informanternes oplevelse af blandt andet mange valgmuligheder, tidsnød og let tilgængelighed har også været at finde i deres narrativer. Der har været en gennemgående positiv tilgang til online dating, og narrativerne kan sige noget om, hvad unges forståelser af online dating er præget af. De mikronarrativer der er repræsenteret hos informanterne har vist sig også at kunne sige noget om de makronarrativer,

der lader til at eksistere. Informanterne har en opfattelse af, at de narrativer de taler frem, også er en generel forståelse i samfundet, hvilket derfor kan anses som udtryk for makronarrativer. Samtidig har de teorier, vi har inddraget, kunne repræsentere nogle samfundstendenser, som informanternes narrativer i nogen grad har været præget af.

For at besvare anden del af problemformuleringen, kan det konkluderes, at informanternes narrativer afspejler teoriernes forståelser, men at der også var aspekter, hvor teorierne ikke var dækkende nok. Generelt kan de samfundstendenser, som teorierne peger på præger det moderne samfund, ses i informanternes fortællinger. De negative konsekvenser af de samfundsudviklinger, som teorierne beskriver, var dog ikke det, der vægtede højest i informanternes fortællinger. Tværtimod viste det sig, at de var overraskende positive i deres narrativ om online dating og så snarere konsekvenserne som muligheder.

Vi kan konkludere at informanternes narrativer på mange måder afspejler Baumans forståelse af individers tilgang til forhold i moderniteten. Vi har i informanternes fortællinger set eksempler på både lommeforhold, UP'er samt ønsket om at undgå følelsesmæssige understrømme. Samtidig taler informanterne ind i Baumans forståelse af, at individer ikke vil indgå i forpligtende forhold. Han beskriver konsekvenserne ved ovenstående som negativt for individet, men vi har dog fundet frem til, at informanterne derimod fremhæver positive aspekter ved de ovennævnte eksempler. Vi kan yderligere konkludere, at teorien ikke er dækkende nok, idet informanterne beskriver situationer, som Bauman ikke inkluderer i sin teori. Dette inkluderer langvarige lommeforhold og bekræftelse som erstatning for et forhold.

I forhold til Rosas teori, kan det ligeledes konkluderes, at informanternes narrativer afspejler teorien, men at deres oplevelser af acceleration og fremmedgørelse ikke på alle punkter stemmer overens med Rosas forventning, da de også giver udtryk for positive aspekter, som vi ikke mener indgår i teorien. Informanterne oplever alle at livet er præget af acceleration, og vi har fundet frem til to overordnede måder, hvorpå det viser sig i informanternes tilgang til dating. Der var dog også områder, hvor informanterne ikke gav udtryk for at være påvirket af acceleration, eksempelvis når de bruger Tinder som tidsfordriv. Fremmedgørelse er også at finde i informanternes fortællinger, blandt andet i form af social overmætning og tendensen til at bruge online dating som overspringshandling.

Til sidst kan det konkluderes, at informanternes narrativer, ligesom Ansari og Klinenbergs teori, påpeger, at der både findes negative og positive aspekter ved online dating og de dertilhørende mange valgmuligheder. Der er både fundet eksempler på negative tendenser som ubeslutsomhed, udmattelse og anderledes opførsel online end offline. Derudover har informanterne givet udtryk for at være præget af tendensen til at skabe en idealiseret forestilling om den person man søger, og at man derfor aldrig kan være sikker på, at der ikke findes en bedre partner derude.

Overordnet kan det altså konkluderes, at vi har fundet frem til at informanternes narrativer og teoriernes forståelser af dating på flere områder overlapper hinanden, men at den store forskel er oplevelsen af de tendenser der tales om. Hos informanterne er oplevelsen nemlig overordnet positiv, mens den er negativ i teorierne. De unges beskrivelser af måden man bruger online dating og de oplevelser der følger med, viser en tendens til ikke at idealisere det klassiske kæresteforhold, men at andre typer af relationer til partnere kan anses som ideelle. Det behøver altså ikke være negativt, at man ikke længere søger den samme type forhold som man gjorde engang, og at man har en anden tilgang til forhold, dating og kærlighed. Således kan det konkluderes, at det online aspekt der er tilføjet til dating kan siges at have bidraget med både nye muligheder og konsekvenser, som det moderne individ skal lære at forholde sig.

## 13. Litteraturliste

- Alcott, H.V. (2021), Tinder: «Flytende kjærlighet» i den digitale datings æra? - Implikasjoner av samtidens «Tinderkultur» for tradisjonelle idealer av intimitet, forpliktelse og romantisk kjærlighet, *The University of Bergen*
- Ansari, A. & Klinenberg, E. (2015), *Modern Romance*, Penguin Books, London
- Bauman, Z. (2003), *Flydende kærlighed*, Hans Reitzels Forlag, København
- Beck, U. (2002), *Risikosamfundet - på vej mod en ny modernitet*, Hans Reitzels Forlag, København
- Blackhart, G.C., Fitzpatrick, J. & Williamson, J. (2014), Dispositional factors predicting use of online dating sites and behaviors related to online dating, *Computers in human behavior*, Vol.33, pp.113-118
- Damgaard, B. (2019), Fokusgrupper, I Kristensen, C.J. og Hussain, M.A. (red.), *Metoder i samfundsvidenskaberne* (2. udg.), Samfundslitteratur, København, pp. 131-145
- Danmarks statistik (2020), *Online dating er mest brugt af mænd*, <https://www.dst.dk/da/Statistik/emner/borgere/husstande-familier-og-boern/husstande-og-familier> [24-04-2023]
- Danmarks statistik (2023), *Husstande og familier*, <https://www.dst.dk/da/Statistik/emner/borgere/husstande-familier-og-boern/husstande-og-familier> [24-04-2023]
- Erevik, E.K., Kristensen, J.H., Thorsheim, T., Vedaa, Ø. & Pallesen, S. (2020), Tinder Use and Romantic Relationship Formations: A Large-Scale Longitudinal Study, *Frontiers in psychology*, Vol.11, Artikel 1757
- Frisch M., Moseholm, E., Andersson, M., Andresen, J. B. & Graugaard, C. (2019), *Sex i Danmark - nøgletal fra Projekt SEXUS 2017-2018*, Statens Serum Institut og Aalborg Universitet



- Galo, G. (2022), *Online Dating Statistics – 2022/2023 Trends Report*, <https://trulyexperiences.com/blog/online-dating-statistics/> [30-04-2023]
- Gerdtham, U. & Johannesson, M. (1997) The relationship between happiness, health and socio-economic factors: results based on Swedish micro data, *Working Paper Series in Economics and Finance No. 207*
- Giddens, A. (1994), *Initimitetens forandring: seksualitet, kærlighed og erotik i det moderne samfund*, Hans Reitzels Forlag, København
- Halkier, B. (2008), *Fokusgrupper* (2. udg.), Samfundslitteratur, København
- Jacobsen, M.H. (2013), Zygmunt Bauman, I Andersen, H. og Kaspersen, L.B. (red.), *Klassisk og moderne samfundsteori* (5.udg.), Hans Reitzels Forlag, København, pp. 469-487
- James, J.L. (2015), *Mobile Dating in the Digital Age: Computer-Mediated Communication and Relationship Building on Tinder*, *Texas State University*
- Jensen, M, T., Marott, J. L., Holtermann, A. & Gyntelberg, F. (2019), Living alone is associated with all-cause and cardiovascular mortality: 32 years of follow-up in the Copenhagen Male Study, *European Society of Cardiology*, 5
- Jensen, M.D. & Kvist, J. (2019), Hvordan laver man en stærk analysestrategi?, I Kristensen, C.J. og Hussain, M.A. (red.), *Metoder i samfundsvidenskaberne* (2. udg.), Samfundslitteratur, København, pp. 43-59
- Jepsen, R. R. (2019), Fanget i fantasien om kærlighed, *Dansk Sociologi*, Vol. 29 (4), pp. 55-75
- Jessica, L.J. (2015), *Mobile Dating in the Digital Age: Computer-Mediated Communication and Relationship Building on Tinder*, *Texas State University*
- Juul, S. (2012), Hermeneutik, I Juul, S. og Pedersen, K.B. (red.) *Samfundsvidenskabernes videnskabsteori - en indføring* (1. udg.), Hans Reitzels Forlag, København, pp. 107-148
- Kristensen, C.J. & Hussain, M. A. (2019), Samfundsvidenskabelige metoder, hvad er det?, I Kristensen, C.J. og Hussain, M.A. (red.), *Metoder i samfundsvidenskabernes* (2. udg.), Samfundslitteratur, København, pp. 15-27

Kvale, S. & Brinkmann, S. (2015), *Interview - Det kvalitative forskningsinterview som håndværk* (3. udg.), Hans Reitzels Forlag, København

Månson, P. (2013), Karl Marx, I Andersen, H. og Kaspersen, L.B. (red.), *Klassisk og moderne samfundsteori* (5.udg.), Hans Reitzels Forlag, København, pp. 37-55

Mehlsen, C. (2011), *Online dating*,

<https://faktalink.dk/titelliste/netd#:~:text=Dating.dk%20blev%20Danmarks%20f%C3%B8rst%20e,hvordan%20den%20har%20udviklet%20sig>. [04-04-2023]

Pedersen, S. F. (2019) *Stor undersøgelse: Singlelivet er dødsensfarligt*,

<https://www.berlingske.dk/samfund/stor-undersogelse-singlelivet-er-doedsensfarligt> [12-04-2023]

Peter, R. (2023) *ghosting*, <https://denstoredanske.lex.dk/ghosting> [08-05-2023]

Poulsen, B. (2019), Semistrukturerede interviews, I Kristensen, C.J. og Hussain, M.A. (red.), *Metoder i samfundsvidenskaberne* (2. udg.), Samfundslitteratur, København, pp. 97-116

Red barnet (s.d.), *Hvad er catfishing?*, <https://redbarnet.dk/foraeldre/leksikon/hvad-er-catfishing/> [08-05-2023]

Red Barnet (s.d.), *Hvad er en bio?*, <https://redbarnet.dk/foraeldre/leksikon/hvad-er-en-bio/> [08-05-2023]

Richter, L. (2019) *Problemet med dating apps er, at man altid tror, der er noget bedre ved næste swipe*, <https://www.information.dk/indland/2019/07/problemet-dating-apps-altid-tror-bedre-ved-naeste-swipe> [30-04-2023]

Rosa, H. (2003), Social Acceleration: Ethical and Political Consequences of a Desynchronized High-Speed society, *Constellations: An international journal of critical & democratic theory*, Vol.1, pp. 3-33

Rosa, H. (2014), *Fremmedgørelse og acceleration*, Hans Reitzels Forlag, København

Stylight (2019), *Love at First Swipe: The Evolution of Online Dating*,

<https://www.stylight.com/Magazine/Lifestyle/Love-First-Swipe-Evolution-Online->

[Dating/#:~:text=Access%20to%20computers%20and%20the,change%20out%20of%20their%20pajamas](#) [04-04-2023]

Sumter, S.R., Vandenbosch, L. & Ligtenberg, L. (2017), Love me Tinder: Untangling emerging adults' motivations for using the dating application Tinder, *Telematics and informatics*, Vol.34(1), pp. 67-78

Thomsen, T.L., Bo, I.G. & Christensen, A. (2016), Narrativ forskning: Tilgange og metoder, I Bo, I.G., Christensen, A. & Thomsen T.L. (red.), *Narrativ forskning - Tilgange og metoder*, Hans Reitzels Forlag, København, pp. 13-31

Timmermans, S. & Tavory, I. (2012), Theory Construction in Qualitative Research: From Grounded Theory to Abductive Analysis, *Sociological theory*, Vol.30(3), pp. 167-186

Tinder A (s.d.), *Tinder oversigt - Hvad er Tinder?*

[https://www.help.tinder.com/hc/da/articles/115004647686-Tinder-oversigt#h\\_01G5MAXCV8C4RGYKVEKDCFFSG1](https://www.help.tinder.com/hc/da/articles/115004647686-Tinder-oversigt#h_01G5MAXCV8C4RGYKVEKDCFFSG1) [04-04-2023]

Tinder B (s.d.), *Fællesskabets Retningslinjer*, <https://policies.tinder.com/community-guidelines/intl/da/> [22-05-2023]

Toma, C. L. (2015), Online Dating, *The International Encyclopedia of Interpersonal Communication*

Warming, H. (2019), Narrative interviews, I Kristensen, C.J. og Hussain, M.A. (red.), *Metoder i samfundsvidenskaberne* (2. udg.), Samfundslitteratur, København, pp. 117-129

World Population Review (2023), *Tinder Users by Country 2023*, <https://worldpopulationreview.com/country-rankings/tinder-users-by-country> [04-04-2023]